

 ICV
repressors i mentiders de debò

...desallotjaments,
identificacions,
multes,
detencions,
maltractaments,
persecucio,
control,
'antiterrorisme'...
L'OBRA CONTINUA

REPRESSORS PER SISTEMA

10 de Maig: Deixa'ls-hi clar que no han canviat res

EL DOSSIER AMB LES MENTIDES D'ICV

Iniciativa per Catalunya Verds, REPRESSORS PER SISTEMA

Benvolgut company, benvolguda companya,

En el marc de la coordinació nacional de col·lectius antirepressius, hem decidit impulsar aquesta crida especial a la mobilització, que com sabeu consisteix en denunciar, davant mateix de les seus del partit ICV, el paper continuista que està exercint al capdavant de la direcció política del sistema repressiu que es controla des del Departament d'Interior.

Reformulat el govern del Tripartit, ara auto-batejat com el govern d'entesa, ICV va assumir el control i gestió d'aquest Departament des de finals del mes de novembre del passat any.

En el present dossier, hem pretès mostrar, exemplificat en diferents casos, agrupats en distintes temàtiques, la realitat de la tasca d'ICV dirigint les tasques d'Interior en la regió del Principat en aquest període **desembre'06-fins ara**. Com podreu comprovar per tant, lluny d'haver suposat un canvi, lluny d'haver impulsat mesures encaminades a fer desaparèixer l'acció del sistema repressiu polític, les entitats que treballen per transformar la societat, des de la base, des de la participació real i popular, des de la construcció alternativa a les dinàmiques imposades per l'economia de del mal anomenat "lliure mercat", accions i propostes que sovint ICV ha intentat rendibilitzar electoralment, ens trobem amb la dura realitat de l'enfrontament, de l'assetjament, de la criminalització, de la violència policial... del control polític i social d'opcions legítimes, i fins i tot necessàries, per a donar solucions a problemàtiques que els partits tradicionals, com ICV no només resolen sinó que emparen i defensen.

El perquè de la mobilització: 10 de maig, davant les seus d'ICV.

Els diferents Consellers d'Interior dels governs convergents es van destacar per alinear-se fermament al costat de les ordres que venien de Madrid. Estàvem acostumades a sentir com justificaven públicament mesures repressives encaminades per exemple, a empresonar insubmissos, independentistes, okupes... Amb l'entrada del PSC al govern, sabíem que res havia de canviar. La Consellera Tura ja havia donat mostres del seu tarannà contra l'independentisme de Mollet del Vallès, on dirigia la policia local sent-ne l'alcaldesa.

Per contra, Iniciativa per Catalunya Verds, des de l'oposició estant, havia mostrat públicament mostres de solidaritat amb diferents moviments polítics i socials quan patien repressió. Fins-i-tot, a vegades en privat, a vegades de viva veu, Iniciativa havia criticat la legislació antiterrorista, les tortures (malgrat que per a ells només eren extra-limitacions puntuals d'agents policials). Ens picàvem l'esquena, comprensius i compassius amb nosaltres, quan els parlàvem dels fixers polítics i el modus operandi de la Bridada d'Informació de la Policia Nacional i de la Secció d'Informació dels **Mossos d'Esquadra**. Picaven l'ullet al moviment okupa, als immigrants en lluita, als pagesos, als acomiadats, als que sobrevivim a la precarietat laboral... etc.

Actualment, IC-V ocupa la Conselleria d'Interior i els **Mossos** de Saura no han fet res sinó continuar aplicant la política de l'assetjament constant a la persona militant: empresonament en base a un ridícul informe policial amb aplicació de la llei antiterrorista contra la militant anarquista Núria Pòrtulas, identificacions sense dret a Cornellà, coaccions contra manifestants a Barcelona, imposició de sancions en base a fixers polítics a Lleida, càrregues policials amb ferits a Sabadell, difamacions amb notes de premsa... i desallotjaments a dojo (La Makabra, Can Punxes, Els Tòxics...). Res ha canviat.

Davant d'aquesta situació, i sent conscients que aquests partits polítics només es preocupen de debò quan els vots perillen, hem cregut oportú aprofitar l'ocasió de les eleccions per a denunciar-los.

**Alerta Solidària – Assemblea Antirepressiva de Mataró – Assemblea Antirepressiva de Ponent
– Coordinadora Antirepressiva de Gràcia – Grup de Suport al Jove de Torà – Solidaritat
Antirepressiva de Terrassa - Rescat**

El que ha succeït en només 5 mesos (sumari):

Núria Pòrtulas, llibertat!	4
<p>LA LLEI ANTITERRORISTA LA PERSECUCIÓ DE LA PERSONA MILITANT ELS FITXERS POLÍTICS LA IMPUNITAT D'ACCIÓ (L'ESCASSETAT DE PROVES – LA LLIBRETA) LA RESPOSTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS CÀRREGANT CONTRA LA FAMÍLIA NEGANT-SE A REBRE'LS MANIPULANT DES DE LA XARXA VEUS CONTRÀRIES DINS DE CASA EL PAPER DE LA PREMSA LES MOSTRES DE SOLIDARITAT NO S'ATUREN: NÚRIA LLIBERTAT!!</p>	
Assetjaments a la persona militant	11
<p>CONTRA L'ORGANITZACIÓ JUVENIL REVOLUCIONÀRIA MAULETS CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE CERDANYOLA DEL VALLÈS CONTRA EL MOVIMENTS SOCIALS I POLÍTICS DE GIRONA CONTRA L'ASSEMBLEA CONTRA ELS ABUSOS POLICIAIS D'OLOI BUSCANT BREGA PER SABADELL CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL CONTRA LA PLATAFORMA ANTIFEIXISTA DE SABADELL CONTRA L'ATENEU DE BARBERÀ DEL VALLÈS CONTRA ELS MOVIMENTS POLÍTICS I SOCIALS DE SANTS CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL, UN COP MÉS CONTRA L'ASSEMBLEA DE JOVES DE CALAFELL CONTRA L'INDEPENDENTISME DE BARCELONA</p>	
Agressions físiques, càrregues policials	17
<p>EL NOMBRE D'IMMIGRANTS AGREDITATS VA AUGMENTAR EL 2006 AMPARANT EL FEIXISME A SABADELL CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL CONTRA L'ATENEU DE BARBERÀ DEL VALLÈS CONTRA EL CENTRE “LA CAPSA” DEL PRAT DE LLOBREGAT CONTRA EL CENTRE SOCIAL “BAHIA” DE SANTS CONTRA UNA CONCENTRACIÓ PER LA PAU A LLEIDA CONTRA L'ASSEMBLEA PAGESA A BALAGUER</p>	
Identificacions	22
<p>CONTRA EL MOVIMENT VEINAL I ECOLOGISTA DE BARCELONA CONTRA ELS MOVIMENTS SOCIALS I POLÍTICS DE SABADELL CONTRA EL MOVIMENT ESTUDIANTIL DE BARCELONA CONTRA ELS SOLIDARIS AMB EL JOVE DE TORÀ</p>	
Multes a dit	24
<p>MULTES A LLEIDA MULTES A GIRONA INSUBMISOS A LES MULTES</p>	
Censura, limitació de la llibertat d'expressió i de manifestació	27
<p>IMPEDINT LA PROTESTA A LLEIDA PROHIBIT UN CONCERT A SANT QUIRZE DEL VALLÈS IMPEDINT LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA A L'HOSPITALET IMPEDINT LA PROTESTA A LLEIDA</p>	

**IMPEDINT LA PROTESTA A CORNELLÀ
CONTRA LA LLIBERTAT DE MANIFESTACIÓ DEL MOVIMENT ANARQUISTA**

Desallotjaments d'espais alliberats	30
IMPUTANT FALSOS DELICTES CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE TERRASSA	
IMPUTANT FALSOS DELICTES CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE BADALONA	
INFORMES DE COM ACTUAR CONTRA EL MOVIMENT OKUPA	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE GRÀCIA	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SANTS	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE TERRASSA	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE CORNELLÀ	
CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE GIRONA	
Dues vares de mesurar, dues justícies	35
DETENCIÓ ORDINÀRIA PER A UN NAZI QUE POSSEÏA ARMES	
TERGIVERSANT LA REALITAT	
COORDINANT ESFORÇOS PER A SILENCIAR-NOS	
A mode de conclusions... ..	39

Núria Pòrtulas, llibertat!

En pocs casos podem exemplificar el que està sent la repressió política, l'assetjament, la intimidació, la impunitat, la por... dels **Mossos** d'en Saura com amb el cas de la Núria.

Detinguda el dia 7 de febrer, al poble gironí de Sarrià de Ter, la Núria, educadora social, de 27 anys, senzillament va desaparèixer. Els **Mossos d'Esquadra** van endur-se-la sense dir res a ningú... fins al punt que quan la família, intentant obtenir més informació de què estava passant, es va presentar a la comissaria, els **Mossos**, com havien fet anys enrere amb la detenció dels veïns de Torà, negaven saber-ne res i ironitzaven sobre la necessitat de formalitzar una denúncia per desaparició.

Amb l'escorcoll de la casa okupada on viu la Núria, i la dels seus pares, l'ocupació militar del poble, la falta d'informació... s'evidencià que s'havia aplicat la **Llei Antiterrorista**.

LA LLEI ANTITERRORISTA

La Llei Antiterrorista, o més correctament, el conjunt de disposicions legals que determinen els no-drets d'una persona quan és detinguda sota el supòsit de pertànyer o col·laborar amb una organització armada, sempre ha despertat un fort rebuig social al nostre país. Al contrari del que succeeix en molts altres indrets, en la consciència col·lectiva del nostre poble no s'esborren fàcilment els records de tota mena d'abusos sota l'aplicació d'aquestes lleis "d'excepció", malgrat la tendència internacional actual de reforçar aquests mecanismes a costa de restringir drets i llibertats de la pròpia població.

A més dels maltractaments, se n'ha denunciat el caràcter polític-repressiu - sovint es pretén castigar col·lectius sencers, que queden amenaçats, per l'exemple dels abusos i de la impunitat, aplicada sobre la persona detinguda-, i també, especialment des d'àmbits jurídics i acadèmics, la vulneració de principis fonamentals del dret com l'assistència lletrada de confiança, l'assistència mèdica independent... el pas a un tribunal allunyat i d'excepció (Audiència Nacional) i sobretot, la incomunicació absoluta en mans policials, que arriba fins als 5 dies.

Les detencions i tortures del 92 (cas Garzón), que alçaren veus de crítica i denúncia com les del llavors màxim responsable d'Iniciativa per Catalunya, Rafael Ribó, van ocórrer durant l'aplicació de la "Llei Antiterrorista".

Els **Mossos d'Esquadra** van tenir el privilegi d'estrenar-se en l'aplicació de la "Llei antiterrorista" contra persones militants en moviments polítics i socials l'abril del 2004. En aquella ocasió, amb estreta col·laboració de la Policia Nacional, tres veïns de Torà (La Segarra) van ser detinguts i posteriorment empresonats durant 2 mesos (actualment encara són a l'espera de judici). El cas, que provocà molt rebombori per l'ocupació militar del poble, segueix encara en la memòria per les tortures infringides a un dels detinguts (denunciat als jutjats de Lleida). Molts ajuntaments van aprovar mocions de solidaritat on s'exigeix l'esclarament dels fets i la depuració de responsabilitats (Lleida, Igualada, Cervera...). **Iniciativa per Catalunya, present en molts d'aquests consistoris, va fer seva de nou, la crítica a la Llei Antiterrorista.** I és que en més d'una ocasió, diputats com **Joan Herrera**, o l'eurodiputat **Raül Romeva**, han expressat el seu suport a campanyes de denúncia de la d'aquest "lleí". Tot mentides.

Amb Iniciativa a Interior, el 7 de febrer, la "Llei Antiterrorista", un cop més. Ara, a Sarrià de Ter. L'objectiu, el moviment anarquista, el mètode, mirar la llista negra, els fitxers polítics en mans de la policia... assenyalar i detenir.

LA PERSECUCIÓ DE LA PERSONA MILITANT

La detenció de la Núria Pòrtulas, com la de moltes altres, s'ha d'entendre en el context de criminalització de la solidaritat cap a les persones preses. En aquest cas, la Núria, juntament amb altres companys pretenien iniciar una campanya de solidaritat amb Juan Sorroche.

Juan Sorroche, és militant anarquista i també fill de Sarrià de Ter. Es troba empresonat a Itàlia, encausat per diverses accions de sabotatge. Se l'acusa d'haver cremat dues furgonetes de l'empresa "Trenitalia" utilitzades en les deportacions que l'Estat Italià efectua contra les persones migrades.

El juny del 2006, en Juan ja va ser detingut a Itàlia per resistència a l'autoritat. Va estar pres durant 4 mesos i posteriorment se li aplicà una mesura cautelar restrictiva, de caràcter excepcional, que l'obligava a romandre a un poble que no era el seu, en la línia d'imposar la política de dispersió, política de càstig contra els i les preses polítiques. Després d'un mes i mig, va decidir fugir conscient que tenia pendent la investigació judicial ja mencionada.

Posteriorment, va ser detingut el 21 de desembre per la Guàrdia Civil a Girona, a requeriment del govern italià. Fou empresonat a Soto del Real i extraditat a Itàlia, on actualment està empresonat a Teramo. Tot plegat demostra l'interès de les policies europees per el control de tota la dissidència.

Lògicament, diverses persones properes a en Juan, van decidir iniciar una campanya de solidaritat amb ell. Entre aquestes persones es troba Núria Pòrtulas. La campanya es pot dir que ni ha començat. Abans de fer res, els **Mossos d'Esquadra** ja han decidit detenir la Núria, empresonar-la per delictes de terrorisme que ni ha comés, ni pensava cometre.

ELS FITXERS POLÍTICS

Núria Pòrtulas, no té antecedents. Els informes policials existents sobre ella només poden provenir de les dades polítiques que acumula l'Àrea Central d'Informació sobre aquelles persones que han decidit militar al marge de l'oferta oficial (partits parlamentaris, per exemple). Ni tan sols, la policia italiana la citava a ella quan demanà l'extradició d'en Juan. Senzillament, les dades que tenien els **Mossos** sobre la Núria eren polítics, classificats probablement com segueix: ideologia, anarquista; àmbit de lluita, moviment okupa; etc. Les seves militàncies diverses: en el moviment okupa, manifestant-se en favor de diverses causes... i contra els abusos de poder dels **Mossos d'Esquadra!** Efectivament, la Núria va ser identificada per agents d'aquest cos quan tornava d'Olot, on havia participat en la marxa de denúncia contra una criticada actuació policial contra un bar de la capital de la Garrotxa. Aquets fets ja havien generat una primera mobilització de rebuig que acabà quan un policia local va treure un arma amenaçant als manifestants. Posteriorment els **Mossos d'Esquadra** van irrompre per a detenir dues persones. Així, el 28 de desembre, responent a una nova convocatòria de rebuig als abusos policials, la Núria es traslladà a Olot. Quan ja tornava, els **Mossos d'Esquadra** la van aturar i escorcollar i, sense més motius que estrictament polítics, els agents li van requisar fulletons de propaganda anarquista i una agenda (la "llibreta blava").

A Girona, ja en el judici celebrat el mes de setembre, contra quatre membres del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, en el conegut cas "Birulés", va quedar demostrat l'ús d'informes polítics dins del cos policial dels **Mossos d'Esquadra**, ja en l'any 2000, i consten actuacions similars de molts anys abans. Informes polítics, bases de dades que s'alimenten, com succeïa durant el franquisme, a partir d'activitats legítimes i legals com ara manifestar-se al carrer, assistir a col·loquis, organitzar exposicions... Enregistrament en vídeo de mobilitzacions i peticions sense motiu dels DNI, entre altres mètodes, per engreixar la llista negra de la secció d'Informació: fitxers que són sistemàticament negats, que vulnereu principis bàsics de llibertat política, fitxers absolutament il·legals.

ICV, fornida de persones amb una teòrica experiència en la lluita antifranquista, haurien d'haver tingut més present aquest aspecte fonamental del sistema repressiu... però potser per vells, o simplement perquè els que són a les poltrones no tenen res a veure amb aquest passat... se n'han oblidat.

LA IMPUNITAT D'ACCIÓ (L'ESCASSETAT DE PROVES – LA LLIBRETA)

Com s'ha sabut amb posterioritat a la detenció de la Núria, juntament al simple fet de tenir una amistat amb en Juan, l'eix central de la investigació dels **Mossos d'Esquadra** es resumeix en una llibreta, la ja coneguda "llibreta blava". En aquesta, hi ha anotades referències a les Conselleries de Treball i Justícia i altres institucions públiques que, segons les investigacions dels **Mossos** ja suposen prou evidències com per imputar a la Núria els delictes de "**pertinença a banda armada**" i "**tinença d'explosius**".

En un fet tenen raó, la vinculació de la Núria a la campanya de suport internacional vers en Juan Sorroche. Per a Núria, les dades anotades a la llibreta són institucions a on demanar audiència, concentrar-se, etc. tot reclamant moviments per part de la Generalitat vers en Juan. Per als **Mossos**, en canvi, i com recull l'Audiència Nacional, aquesta vinculació amb Sorroche és un factor determinant en la quadratura del cercle terrorista que representa la Núria.

Però anant a pams... com a l'Irac, els escorcolls efectuats no van trobar armes. A més, només s'ha detingut la Núria i per tant, no té lògica la pertinença a banda armada, ja que aquesta no apareix per enlloc, no ha reivindicat mai res en nom de ningú, i, veient que la Núria encara està dins de la presó, es demostra que tampoc té el dó de la omnipresència. Però el mal ja està fet.

La impunitat en que s'actua sota l'empara de la Llei Antiterrorista és absoluta. Qualsevol que gosi alçar la veu críticament serà fàcilment titllat de simpatitzar amb el "terrorisme". Però a l'esforç enorme que això suposa, el crit solidari i de denúncia topa amb l'hermetisme de les institucions que protegeixen els **Mossos** i es passen la pilota d'uns a d'altres (que si això depèn de Madrid, que si el Departament d'Interior, que si Fiscalia, que si els **Mossos** diuen...).

Es pot empresonar la Núria per tan poca cosa? Amb tan poques proves? A l'Audiència Nacional s'acumulen els sumaris oberts contra l'esquerra independentista basca i altres moviments polítics i socials d'arreu de l'Estat. En aquest tribunal d'excepció, hereu del franquista Tribunal de Orden Público, la lògica mana: empresonaments preventius com a norma contradient la natura d'aquesta mesura cautelar però tan punitiva. Així, el dia 9 de febrer, el jutge Santiago Pedra, rep la Núria, essent el tercer dia després de passar pel període d'aïllament en mans dels **Mossos d'Esquadra**. Se la mal escolta i li decreta l'ingrés a presó preventiva sense fiança. Passat el sumari al jutjat Central d'Instrucció núm. 6, presidit per Juan del Olmo, aquest manté la Núria empresonada, **i ara ja en porta 3 mesos!!** I les proves segueixen sense aparèixer...

Què passa si passats els mesos la persona empresonada acaba en llibertat, i si en un judici se l'acaba absolut dels càrrecs? La judicatura té mecanismes per endarrerir fins a 15 anys i més processos oberts per irregularitats contra tribunals i cossos policials. Són mínims els casos en els que s'arriba a aconseguir una victòria, un reconeixement... i en aquestes ocasions, la compensació és mínima, i l'efecte per a agents policials que han fet un ús indegut de la seva posició d'autoritat i de poder, i fins i tot en casos que han torturat, és nul, perquè sistemàticament els diferents governs els indulten. Per contra, i per dues vegades, l'independentisme català ha arribat en aquests processos fins al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, on ha aconseguit victòries històriques: per un judici sense garanties (Cas Viola) i per no haver investigat les tortures del 1992 (Cas Garzón).

Però tot això, els **Mossos** ho saben, no acaben de néixer. Saben la impunitat de la que gaudeixen i saben perfectament que posar la Núria a disposició de l'Audiència Nacional, havent aplicat la Llei Antiterrorista quan **no tenien proves** per a fer-ho, era condemnar-la, com a mínim, a la presó preventiva. Tot això ho saben els qui actuen des de fa anys d'aquesta manera, sota directrius que persegueixen el càstig polític. Directrius polítiques fixades pel Departament d'Interior, aplaudides per l'actual Conseller, el sr Saura.

LA RESPOSTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

CÀRREGANT CONTRA LA FAMÍLIA

Els Mossos d'Esquadra efectuen una càrrega policia contra la família de Núria Pòrtulas.

El dia 14 d'abril, arriba una nova manifestació a Girona per la llibertat de la Núria. Els **Mossos d'Esquadra**, intranquils per l'augment de suport popular que rep la veïna detinguda i empresonada de Sarrià de Ter, i per l'augment de veus crítiques contra la seva actuació, decideixen actuar.

Quan la manifestació ja havia acabat, quan quedaven les darreres persones, entre elles diversos familiars, es produeix una càrrega policial sense cap sentit.

Dues furgonetes de la Brigada Mòbil, pretenien passar pel mig dels allí encara concentrats i, a crits de "iros pa casa" i "sois ratas", els agents amenaçaven i colpejaven les furgonetes des de dins. Tot seguit, van sortir amb ràbia, repartint cops amb les porres a familiars, tirant per terra al pare de la Núria, empentant a tothom, entre els quals, diverses criatures. Ràpidament, els **Mossos** van cobrir un dels autors dels cops de porra que es va retirar per evitar ser identificat.

Ja està sent habitual tota mena d'intimidacions contra les persones solidàries amb la Núria: identificacions, registres... i multes que han arribat contra manifestants per insults a la policia.

NEGANT-SE A REBRE'LS

Des del primer dia, la família de la Núria, tenint en compte el mal tracte rebut per part dels **Mossos d'Esquadra** i, sabent que el responsable polític és el Conseller Saura, ha demanat reiteradament una reunió amb ell. Ja des del principi, però amb l'orgull ben alt, el Sr. Saura delegà al seu company Sr. Boada la tasca d'intentar rentar la cara al Departament davant la família. D'aquesta manera, el Conseller ha procurat quedar al marge de tot el procés, "sacrificant" el seu subordinat a les crítiques del cas.

Així, el 15 de febrer, l'actual Secretari General del Departament d'Interior, Joan Boada rep la família. El resultat és força indignant per a la família que té la sensació d'haver perdut el temps i insisteix en demanar la reunió amb el Conseller, Joan Saura. La resposta sempre ha estat el silenci, i en un parell d'ocasions un no rotund.

Quasi un mes i mig més tard, el 27 de març, el Sr. Boada serà entrevistat per en Bassas a Catalunya Ràdio, com a reacció davant l'entrevista que el dia anterior se li havia fet al germà de la Núria al mateix programa. La seva resposta enfront del cas no és cap altra que la criminalització de la noia. Assegura que el cas està en mans de Madrid, que és l'Audiència Nacional qui l'ha empresonada en base als "indicis" que han trobat suficients. De cop, ICV dona credibilitat a l'Audiència Nacional, un nou moc que s'empassen ara que són al govern. Per tant, lluny de mostrar comprensió amb la família, lluny de mostrar solidaritat amb l'entorn de la Núria, justifica tota l'operació i se'n renta les mans defugint les seves responsabilitats. Segons Boada, la família hauria d'estar agraïda pel fet d'haver-los rebut. Un polític que es diu d'esquerres però que actua com un gran sultà que mai es barreja amb cap lacai...

MANIPULANT DES DE LA XARXA

Un militant d'Iniciativa falsifica un article de Lluís Llach contra Pòrtulas

El dia 19 d'abril, el portal contrainformatiu Liberinfo.net obria amb aquesta notícia:

"Avui a la pàgina web de Marçal Girbau, militant d'Iniciativa per Catalunya, hi ha aparegut un article signat per Lluís Llach en contra de la jove gironina Núria Pòrtulas. Liberinfo ha pogut saber que es tracta d'un article fals."

En l'article, Marçal Girbau ironitza sobre la relació sentimental de Núria amb Juan Sorroche (que dit sigui de pas, és un altre element que sempre s'ha intentat tergiversar des del principi, ja que la relació entre la Núria i en Juan és senzillament d'amistat), es burla del pacifisme, dels qui assenyalen a Joan Saura com a responsable polític dels **Mossos**... un article insultant on ironia i mala llet, acusa als amics de la Núria d'inventar-se arguments per a la solidaritat amb ella. En la perla d'article hi podem llegir, com se'n riu del pacifisme de la Núria i, en relació a les dades trobades en la llibreta per exemple:

“La pobra Núria feia mesos que estava penjada –enamorada, abandonem els significats terroristes, que aquesta noia és una pacifista de dalt a baix, si us plau– d'alguns homes molt importants, tots ells distingits responsables d'aquests edificis, i, la pobra Núria –ai, la Núria– estava investigant la manera de poder donar, a cada un, una sorpresa ben grossa: presentar-se al seu despatx dins d'un pastís enorme, amb ella dins en robeta interior.”

VEUS CONTRÀRIES DINS DE CASA

El 9 d'abril, Els Verds – Esquerra Ecologista de Catalunya, partit que forma coalició amb Iniciativa, va demanar a l'Audiència Nacional l'alliberament de la Núria. Antoni Garcia, portaveu de la formació, va remarcar que els **Mossos d'Esquadra** no han respectat la presumpció d'innocència.

El 19 d'abril és el torn per a un grup de membres del Consell Nacional d'Esquerra Unida i Alternativa (partit soci d'ICV), i d'antics dirigents de l'organització, que van exigir mitjançant un comunicat, la immediata posada en llibertat de Núria Pòrtulas. EUiA acusa a ICV de caure en la lògica de la “repressió preventiva” i d'acatar la llei antiterrorista que abans criticaven. La formació exigia a Iniciativa un “canvi de rumb”. La resposta, no ha estat l'esperada:

El dia 3 de maig, segons informa e-notícies, la cúpula d'ICV feia una crida interna a la moderació en relació a Núria Pòrtulas. Concretament, ICV hauria demanat a EUiA, sense èxit, que s'abstingués de donar suport a la Núria. La notícia confirmava la preocupació dels dirigents del partit en veure que des de EUiA, des dels Verds i persones del món cultural properes a ells han donat suport a la veïna de Sarrià de Ter.

Però la trencadissa dins d'ICV augmenta. Tan a les bases del partit, descontentes per la hipocresia de la seva formació, com als candidats a les eleccions municipals, especialment els de les comarques gironines.... El dia 2 de maig, coincidint amb la primera mobilització a Figueres, el cap de llista d'ICV en la capital empordanesa, va participar en la concentració realitzada davant la seva pròpia seu. Juntament amb 150 veïns i veïnes més, la pressió popular va ser “bona consellera”: va preferir estar al costat dels concentrats abans que perdre els seus valuosíssims vots.

Dins del partit, i en contraposició a les veus que es solidaritzen amb la Núria i opinen que ICV hauria de rectificar la seva postura, ja s'han alçat peticions d'ordre i d'arreglament acrític amb l'autoritat imposada per la cúpula dirigent... ben acomodada, temerosa de perdre la cadira i preocupada veient com les bases prenent consciència.

EL PAPER DE LA PREMSA

L'honor de Núria Pòrtulas (Article publicat a la Directa, núm 47)

El 1974 es publicava una novel·la important dins del conjunt de l'obra del Premi Nobel de Literatura Heinrich Böll. Es tracta de l'inquietant relat L'honor perdut de Katharina Blum. L'argument se centra en com el mitjà de comunicació desestabilitzen la vida d'una jove sospitosa de col·laborar amb un comunista a l'Alemanya dels anys plomissos. La premsa groga en reconstrueix la biografia i la interpreta des d'una culpabilitat pressuposada. Katharina és així conduïda al crim mitjançant una profecia que s'autocompleix.

Aquesta novel·la va constituir una crítica ferotge de la premsa sensacionalista Springer; un sensacionalisme que no ens és aliè aquí i ara, a la Catalunya del 2007. Només cal llegir les últimes informacions sobre l'anomenat cas Pòrtulas per veure en La Vanguardia un Bild-Zeitung mediterrani amb els mateixos artificis per condemnar socialment una persona que ni ho ha estat, judicialment.

El Periódico tampoc se salva. Un exemple il·lustratiu és la notícia apareguda el 30 de març sota la signatura de Margarita Batallas. En un moment d'enfrontament mediàtic obert entre la família de Núria i el secretari general de la Conselleria d'Interior, el diari del Grup Z porta una informació titulada "Del Olmo acusa a Pòrtulas de terrorisme". En realitat, el jutge només havia denegat, un mes abans, la petició d'excarceració de la jove que havia interposat el seu advocat. Així, es presenta com a novetat en el procés un esdeveniment bastant desfasat: el que solament havia sigut una desestimació d'un recurs, Margarita Batallas el converteix en una acusació amb aires de sentència. Per si de cas no n'hi hagués prou, la notícia especula sobre la relació entre Núria i Joan Surroche, i entre aquests i una fantàstica xarxa anarquista italiana. En el suport d'aquesta tesis, s'invoca la correspondència personal de Núria i la possessió de propaganda llibertària, així com les seves anotacions en la ja famosa llibreta blava; extractes desordenats i ambigus que lluny d'aclarir l'empresonament de la sarrianea, es presten a les interpretacions més divergents. Per concloure el despropòsit, es fa esmena dels coneixements de química de Núria. Uns coneixements que comparteix amb tot aquell que, com ella, hagi cursat un cicle formatiu en aquesta especialitat.

De la mateixa manera que el Zeitung descrit per Böll, qualsevol element val per a la imaginació del periodista: filtracions disperses del procés i episodis inconnexos de la vida de Núria Pòrtulas; tot degudament apedaçat per a que, en conjunt, es transmeti un perfil inculpatòri de la sarrianea a una redacció que sembla dictada pel secretari d'Interior Joan Boada. Potser és casualitat?

L'exigència de llibertat per a la Núria Pòrtulas ha deixat de ser una causa exclusiva dels seus paisans i actualment recluta adhesions arreu dels Països Catalans. Massa a prop de les municipals per a Iniciativa. Tant a prop, que l'assumpte comença a cremar a les mans dels ecosocialistes, que ja han iniciat una contraofensiva mediàtica tot resguardant al conseller Saura de la batalla. A més de les declaracions dels responsables polítics, s'ha fet evident que un recurs per minar la posició social de les assemblees de suport a Núria Pòrtulas, són les filtracions selectives d'una investigació sobre la que pesa el "secret de sumari". Secret de sumari que és, a hores d'ara, un secret "de domini públic" pel que fa als "punts calents" en els que s'ha recolzat l'acusació. Uns punts que, cal recordar, van ser insuficients per determinar el suposat lligam de Núria amb l'activitat terrorista que se l'hi imputa. I si no, no s'explica que el jutge hagi demanat fins a tres vegades als **Mossos d'Esquadra** que presentin noves proves.

En qualsevol cas, s'evidencia la utilització dels mitjans com a eina per a influir en la població. En aquest cas concret, tot apunta a que es vol sembrar dubtes en aquells que es mobilitzen únicament en funció de la innocència de Núria. La notícia d'El Periódico surt oportunament el dia després de la intervenció de l'advocat de la defensa, Benet Salellas, en el programa La nit al dia de TV3. Això imposa una reflexió sobre les relacions entre el camp de la política i el de l'activitat periodística, sobretot si volem salvaguardar el dret a una informació veraç.

Per altra banda, aquests procediments posen de manifest que l'objectiu és deteriorar la imatge de Núria Pòrtulas. O dit amb altres paraules: es tracta de destruir l'honor de Núria Pòrtulas perquè això pot influir positivament en la sort electoral d'Iniciativa per Catalunya – Els Verds en molts indrets del país. I ben mirat, tot plegat és una mica trist.

Ângelo Pineda Marinho, sociòleg

LES MOSTRES DE SOLIDARITAT NO S'ATUREN: NÚRIA LLIBERTAT!!

Des del primer moment, l'onada de solidaritat amb la Núria no s'ha aturat. Des d'agrupaments culturals, organitzacions polítiques i sindicals, grups de música, casals, ateneus, agrupaments d'escoltes i esplais, col·lectius de solidaritat amb altres països, mitjans de contra-informació, organitzacions no governamentals de tot tipus, cooperatives, penyes esportives... la llibreria Millà i la fundació Manuel de Pedrolo.

I a títol individual, ja són més de 3000 persones les que han signat a favor de la llibertat de la Núria. En un acte a Barcelona, el defensa del Barça, Oleguer Presas va llegir el manifest, acompanyat del pallasso Tortell Poltrona, l'actor Carles Canut i l'escriptor Matthew Tree. També han signat el manifest Josep Maria Terricabras, Quimi Portet, Manu Chau, Pepe Rubianes, Joan Reig, Titot, Víctor Alexandre, Guillem Terribas, Carlos Taibo, Fermín Muguruza, Vicent Partal, Arcadi Oliveras, Joel Joan, August Gil Matamala, Feliu Ventura, Ventura Pons, Ramon Piqué, Eva Fernández... El dia 15 de març es van presentar les 3000 signatures al Departament d'Interior. I el 8 de maig se'n presenten 7000 més, dia que s'aprofita per presentar totes les 10000 signatures a la Subdelegació del Govern espanyol.

Hi hagut moltes mobilitzacions a molts indrets dels Països Catalans: a Girona, Barcelona, Tarragona, Vic, Manresa, Sabadell, Palma de Mallorca, Menorca, Maó, Figueres, Badalona...

I una onada de solidaritat ha arribat també a través de mocions municipals: Girona, Sarrià de Ter, Sant Gregori, Cervià de Ter, Vilafranca del Penedès, Celrà, Porqueres, Sant Julià de Ramis, Salt, Cassà de la Selva...

El 19 de març, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, aprovava també una resolució en solidaritat amb la Núria.

Article de Victor Alexandre sobre Núria Pòrtulas

Em pregunto què esperaven demostrar Joan Saura i Joan Boada, aquest darrer com a responsable de l'Àrea Central dels **Mossos d'Esquadra**, detenint Núria Pòrtulas després d'elaborar contra ella una falsa imputació de «pertinença a banda armada», de «tinença d'explosius» i de «connexió amb grups violents».

Em pregunto quants dies més hauran de passar perquè aquesta educadora social de Sarrià de Ter torni a casa i ICV li demani perdó públicament per haver violat els seus drets fonamentals. És realment escandalós el que ha fet aquest partit, un partit que vuit anys enrere cridava «Fora la Llei Antiterrorista!» i que ara es dedica a aplicar-la en qualitat d'inspirador i executor de la franquista Audiència Nacional espanyola. Sembla mentida la vergonyosa davallada moral que pot experimentar una força política quan aconsegueix una mica de poder i els seus dirigents es veuen afavorits per uns sous dignes d'extrema dreta. El muntatge ordit per Boada, a més, és escandalós, perquè quan el jutge Santiago Pedraz, davant l'evidència, es va veure obligat a retirar els càrrecs contra la Núria, els **Mossos** el van convèncer que continuarien investigant i que ja trobarien proves que justificuessin el seu empresonament. És a dir, que primer s'empresona i després es busquen o es fabriquen les proves. Però ja ha transcorregut un mes i mig i les proves no apareixen. On és la banda armada de la Núria?, on és la seva violència? on són els explosius? La preocupació d'Iniciativa, però, no és la Núria Pòrtulas, sinó les eleccions municipals. Per això el seu neguit creix en paral·lel a la repercussió social que està adquirint el cas, ja que el temps passa i les proves no apareixen per enlloc. Joan Boada, fins i tot, en una exhibició de cinisme, ha demanat que la gent deixi de manifestar-se cada dimecres a Girona «per no perjudicar la Núria». Doncs bé, Núria Pòrtulas, la noia de 26 anys que es troba segrestada a Soto del Real, és pacifista, no terrorista. Els **Mossos** la van fitxar a Besalú quan venia de manifestar-se contra els abusos policíacs, exactament els mateixos abusos contra els quals es manifestava Iniciativa Verds abans d'arribar al poder.

Víctor Alexandre

Assetjaments a la persona militant

La creació, alimentació i gestió de les bases de dades sobre els moviments socials i polítics del país, ha estat sovint negada per part dels responsables dels **Mossos d'Esquadra**. Però malauradament, a les persones militants de lluites diverses, com la de la recuperació d'espais abandonats víctimes de l'especulació urbanística, els consta, pels fets i per les paraules dels agents, la seva existència.

Denunciada aquesta pràctica, les “companyes” d'Iniciativa, s'escandalitzen, recorden batalletes de quan eren joves... un parell de cops a l'esquena... i prou.

Tenir registres de persones, amb les dades personals, juntament amb les seves afiliacions polítiques, tendències ideològiques... quan mai han estat jutjades, ni detingudes, ni tan sols identificades!

Quan la lògica sembla que hauria de ser “*delicte → detenció → condemna judicial → fitxa policial*”, la realitat sovint és la inversa: “*fitxa política → condemna policials → detenció → imputació del delicte que sigui amb l'ajut de quatre notes de premsa, molts prejudicis, tòpics... i cap prova*”.

CONTRA L'ORGANITZACIÓ JUVENIL REVOLUCIONÀRIA MAULETS

Ja feia temps que els **Mossos d'Esquadra** no aplicaven l'assetjament contra persones significades de Maulets. Ho havien fet fa tres anys i durant uns mesos, diversos militants van sofrir la persistència de la intimidació d'aquests agents.

El 14 de juny de l'any 2006, el sr Ángel Acebes visitava Mataró. Venia de rebre una forta escridassada a Granollers i calia resposta. Malgrat canviar a darrera hora d'espai, no va evitar que desenes de persones mostressin el seu rebuig a la seva presència. Pancartes de “Som una nació” i banderes estelades entre els concentrats.

Sortint de Mataró, tres militants de Maulets van ser aturats per un cotxe dels **Mossos d'Esquadra**. Els van obligar a sortir-se de la carretera per aturar el vehicle en un descampat. Llavors van fer-los esperar fins que arribà un furgó amb més agents. Aleshores els van fer baixar del cotxe. Els van dir que ja sabien d'on venien i preguntats perquè els havien aturat els policies van respondre que era per identificar-los.

Però quan els van demanar els papers, els demanaven interpelant-los tots pel seu nom de pila. Llavors la situació esdevingué més tensa perquè els **Mossos**, en clara voluntat d'intimidació, van voler deixar clar que ja els coneixien i que sabien la seva militància. A un dels retinguts li demanaren el telèfon tot dient que els dels altres dos ja els tenien. Van comentar amb el propietari del vehicle el canvi recent de cotxe, “no sabíem que te l'havies canviat”. Els van preguntar on anaven, etc.

Mentrestant, altres agents regiraven tot el cotxe, llegien tota la documentació, papers i tot tipus de propaganda trobats per tots els racons del cotxe i dins les bosses i motxilles.

Passat gairebé una hora, els van deixar anar.

Ja aquest any, la situació es repeteix contra un dels que ja havien aturat a Mataró. Aquest cop a Tordera. Eren les onze de la nit. Tornant cap a casa, el militant de maulets és aturat, segons l'informen, per un control antiterrorista. Durant 50 minuts, li regiren el cotxe i totes les seves possessions.

Li fan moltes preguntes polítiques sobre el seu col·lectiu i la seva militància. També sobre la Núria Pòrtulas i la seva implicació en la campanya de suport. Intenten extreure-li informació sobre col·lectius diversos que participen en pro de la Núria i a tot respon que no sap res, que no sap de què li parlen. Finalment el deixen anar.

En repetides ocasions, els dos maulets, els conductors dels dos vehicles, han estat identificats sense motiu per agents dels **Mossos d'Esquadra** en poblacions del Maresme i, fins i tot en sortir de casa seva, als seus propis carrers. Un d'ells va sorprendre uns agents fent-li fotografies entrant a casa seva.

La darrera retenció, l'ha patida una militant del Vallès. El 19 de març.

Aturada als peatges dels túnels de Vallvidrera, a les dotze de la nit. En un primer moment els **Mossos d'Esquadra** li diuen que es tracta d'un control d'alcoholèmia però no arribarà a bufar ni veu cap dispositiu mesurador d'alcohol. Li demanen les dades. I durant una hora, li regiren tot el cotxe, revisant totes les carpetes amb material propagandístic de Maulets que duia. Mentrestant l'interroguen: d'on vens? On vas? Segur que vens d'un sopar? De què treballes? No tens por d'anar tota sola a aquestes hores? Amb actitud prepotent i masclista li "perdonen la vida" i la deixen anar.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE Cerdanyola del Vallès

En un context similar, amb identificacions constants, a inicis d'anys, membres del moviment okupa de Cerdanyola van denunciar el que per ells és "una constant persecució per part dels **Mossos d'Esquadra** des de la seva entrada a la ciutat de Cerdanyola l'1 de novembre del 2006". Entre d'altres van explicar constants identificacions i seguiments, i fins i tot, denunciaven "que els remen les deixalles".

CONTRA EL MOVIMENTS SOCIALS I POLÍTICS DE GIRONA

El dia 29 de desembre es presenta una denúncia pública als mitjans de comunicació: "Persecució policia i política a Girona". Els col·lectius que iniciaren la campanya (Alerta Solidària, Casal Independentista el Forn, Centre Social la Màquia, la CUP, Lluita Internacionalista i Maulets), assenyalaven especialment "els escenaris de violència i control absolut que protagonitza la policia municipal, sobretot alguns personatges de les patrulles nocturnes". Recordaven casos en els que, també amb la implicació de determinats agents dels **Mossos d'Esquadra**, s'havien produït enfrontaments en espais públics, comportant agressions, detencions i processos judicials.

"Cal emmarcar tots aquests fets amb el control continuat de totes les accions i manifestacions combatives que es realitzen a la ciutat".

A més de seguiments, insults, lesions... denunciaven la dedicació d'alguns agents a treure de les parets de la ciutat els seus cartells, deixant però altres d'informació comercial, de lleure o d'interès empresarial.

Tot declarant que no pensen pagar cap sanció administrativa imposada des d'aquesta política d'assetjament policia, acabaven afirmant: "En definitiva, la Policia Municipal de Girona, com la Policia Local de Salt, i els **Mossos d'Esquadra**, especialment en les seves patrulles nocturnes, siguin o no de paísà, actua avui com a Brigada Social".

CONTRA L'ASSEMBLEA CONTRA ELS ABUSOS POLICIALS D'OLOT

A finals del mes de desembre la policia municipal d'Olot va entrar al bar "Bruixes i Maduixes" amb un desplegament espectacular d'agents antiavalots. Van fer sortir la gent del bar i la van anar escorcollant persona per persona.

Dies més tard, una vintena de joves es van manifestar per protestar contra aquests fets i, durant la concentració, un policia va començar a increpar una noia amb el seu fill en braços. Els assistents a la manifestació van demanar explicacions a l'agent, i aquest respongué amenaçant-los de mort traient la seva arma i apuntant als assistents.

Després de la lògica dispersió de la gent, una hora més tard, uns quants manifestants van entrar en un bar i van deixar les pancartes a fora. Llavors van aparèixer, agents de la policia municipal i dels **Mossos d'Esquadra** per detenir dos nois.

Els joves denuncien que els van fer servir de "caps de turc" i també l'actuació desmesurada dels agents.

Després d'aquests fets, diferents veïns i veïnes d'Olot van decidir crear **l'Assemblea contra els abusos policials d'Olot**, entitat que ja ha realitzat diverses mobilitzacions a la vila, com la manifestació del 28 de desembre.

BUSCANT BREGA PER SABADELL

Al desembre, diverses persones de Sabadell van denunciar que possibles agents de paisà dels **Mossos d'Esquadra** es passejarien per Sabadell provocant a les persones amb "estètica alternativa".

Segons testimonis, haurien estat insultats i increpats per persones, vestides amb estètica similar a la dels grups ultradretans, durant el més de desembre del 2006. Tanmateix, les mateixes persones afirmen que es podria tractar de policies ja que durant els fets, aquests estranys personatges els han dit que els coneixien, que sabien qui eren i els han donat informacions personals. Dades que només poden saber agents del cos polític dels **Mossos d'Esquadra**... o elements feixistes informats pels primers.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL

El dia 30 de gener, un cotxe patrulla dels **Mossos d'Esquadra** va estar seguint durant prop de 20 minuts un veí de la Vivenda Alliberada "Cantunada", des que va sortir de l'immoble.

Aquesta casa okupada, no té denúncia i el seu veí, no té ni antecedents ni ha estat mai identificat.

Per tant es tracta d'un seguiment totalment polític amb la única finalitat de coaccionar la persona militant i, per extensió, al conjunt del Moviment Okupa de Sabadell, ja tip d'intimidacions, identificacions, processos judicials...

CONTRA LA PLATAFORMA ANTIFEIXISTA DE SABADELL

El diumenge 4 de febrer, un cop acabada una manifestació contra el racisme, un membre de la Plataforma Antifeixista de Sabadell i la seva companya, foren seguits per membres de paisà del cos de **Mossos d'Esquadra** quan tornaven cap a casa.

Al carrer Duran i Sorts, un cotxe patrulla dels **Mossos d'Esquadra** va entrar al carrer contra direcció i es va autar a pocs pams del membre de la PAS, mentre els policies de paisà se'ls van llançar al damunt. Després del seguiment i "l'espectacular operació" els van identificar tot

justificant-ho dient que eren els organitzadors de la manifestació. Al mateix temps, un portaveu dels **Mossos d'Esquadra**, declarava públicament, un cop finalitzada la manifestació, que aquesta havia ocorregut sense incidents.

Moments abans de la mobilització, l'organització de la PAS, ja havia parlat amb els agents per tal de comprometre's a no realitzar cap acte de provocació.

La identificació dels dos companys per tant, només pot ser entesa com una intimidació més i com a control purament polític, per així seguir alimentant la base de dades polítiques i il·legals del cos autonòmic.

El dia 5 de febrer, la PAS i el Moviment Popular de Sabadell, exigien **“que es posin d'una vegada en el debat públic les pràctiques sistemàtiques fora de la legalitat per part dels Mossos d'Esquadra”**.

CONTRA L'ATENEU DE BARBERÀ DEL VALLÈS

A Barberà del Vallès també ha arribat l'onada del “civisme”: Tres membres de l'Ateneu implicats en la vida associativa de la ciutat, van ser condemnats a una multa i un arrest per unes pintades fetes a la façana de l'església, tot i no quedar clara l'autoria durant el judici.

En un clima força tens, on s'ha denunciat la permissivitat de l'Ajuntament cap a pintades feixistes i nazis, i la seva obsessió per atacar l'Ateneu, el 23 de febrer, veïns i veïnes presentaven un comunicat de denúncia contra les intimidacions policials.

“...que si aquest és el tipus de policia que paguem i que circula pels nostres espais públics no ens estranya que cada cop la convivència a Barberà estigui més enrarida i amenaçada, on la impunitat i l'abús de poder que practiquen agents de la policia local i, ara també, **Mossos d'Esquadra** està a l'ordre del dia.”

La nota remesa als mèdia continua amb un greu capítol de repressió:

“Volem recordar el **nou episodi d'agressió física i verbal que va patir un altre jove de la ciutat, el passat divendres 16 de febrer, a les portes del Casal de Joves Obriu Pas**, per part d'un agent de les forces de seguretat de l'Estat: els **Mossos d'Esquadra**.”

La gent de l'Ateneu de Barberà, en relació a les persecucions policials, va més enllà, i proposa:

“També ens reafirmem en la nostra antiga demanda **d'un control democràtic, veïnal i popular de les diferents policies** que actuen a la ciutat, corresponsabilitzant al veïnat amb els temes de prevenció comunitària des de la creació d'un consell municipal on el veïnat i les entitats puguin exercir un control real de l'actuació de les diferents policies i redactin un codi deontològic d'actuació que els i les agents compleixin en totes les seves actuacions.”

CONTRA ELS MOVIMENTS POLÍTICS I SOCIALS DE SANTS

El 13 de març, Albert G.G., fotògraf proper als moviments socials del barri de Sants i col·laborador habitual de publicacions com La Burxa o el portal de notícies Barrisants.org, va denunciar intimidacions i assetjaments per part dels **Mossos d'Esquadra**.

Segons relata l'Albert, quan es dirigia al seu lloc de treball, agents antiavalots dels **Mossos d'Esquadra** el van aturar davant mateix de la feina i li van demanar que s'identifiqués. El jove va demanar als agents el motiu de la identificació, però els agents no li van comunicar res i el van retenir durant gairebé mitja hora al bell mig de la Rambla de Catalunya sense cap explicació.

Amb una actitud prepotent i violenta, els agents van arribar fins i tot a empentar-lo contra la furgoneta de la **Brigada Mòbil dels Mossos**, i van desatendre els requeriments del fotògraf.

Aquesta no és la primera vegada que el jove és aturat pels **Mossos** davant del seu lloc de treball. A mitjans de desembre, dos antiavalots van entrar a la seva feina, i amb males maneres van exigir que sortís i que s'identifiqués. Els agents el van amenaçar per la seva condició de fotoperiodista compromès amb els moviments socials de base. També li van advertir que el denunciarien per amenaces i insults contra les forces policials pel simple motiu de fer fotografies.

"Se'm vol posar en evidència davant de tothom, per fer-me la vida impossible i provocar que em facin fora de la feina".

L'Albert va anunciar accions legals per posar als abusos i a les intimidacions marcadament polítiques que pretenen fer-lo desistir de la seva actitud militant. Objectiu que ara per ara, els **Mossos** tenen difícil ja que aquest fotògraf, que ha rebut la solidaritat del teixit associatiu del barri de Sants, no ha deixat de cobrir actes i mobilitzacions amb la seva càmera, malgrat estar a l'espera d'un judici impulsat pels altres policies polítics, els de la **Brigada d'Informació de la Policia Nacional**: Al febrer de 2004 es va realitzar una acció contra una immobiliària, denunciant la pressió que feia amb "matons" per desallotjar una casa okupada, la "Quincalla". La policia deia haver trobat una octaveta amb una empremta de l'Albert i al maig del 2005 el va detenir. Actualment espera el judici on li demanen 2 anys i mig de presó i 660 € d'indemnització.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL, UN COP MÉS

Un cop més, Sabadell. És 28 de març. Alerta Solidària i el Moviment Popular de Sabadell inicien una roda de premsa: "**La policia local fa falses acusacions contra persones pel seu compromís militant**"

Acusacions d'usurpació, danys i associació il·lícita contra una persona activa dels moviments socials que segons la policia era dins una casa okupada, un dia en que estava viatjant fora del país... i en tenia proves!

Així com quedava clar el caràcter polític de la repressió, dirigida expressament per a fer mal aquelles persones que més interessa, s'entén la dificultat de tota persona imputada per acusacions similars: contra el testimoni de dos agents de policia, la teva versió no val res. Quantes persones doncs, estan essent condemnades falsament dins i fora de Sabadell? Quantes de les seves pròpies i injustes lleis s'estan fins hi tot saltant?

En la roda de premsa, van denunciar un cop més el context d'aquest fet repressiu concret: les pràctiques il·legals constants per part de la policia local i dels **Mossos d'Esquadra**, com són els **fitxers il·legals de persones militants, els seguiments constants, les identificacions i les persecucions**.

CONTRA L'ASSEMBLEA DE JOVES DE CALAFELL

La població de Calafell, tranquil·la en aparença, el 31 de març va veure com una manifestació recorria el seu centre en denúncia de la "repressió i les agressions policials".

Com afirma el col·lectiu convocant, la Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista, Calafell viu "una autèntica situació d'assetjament policial". Nombroses multes com a repressió econòmica directa a imposar el silenci, a acabar amb la llibertat d'expressió d'aquest poble... no tan tranquil: agressions, pallisses, seguiments, amenaces, coaccions, falses acusacions, identificacions, detencions i falses acusacions, marquen el dia a dia dels i les joves organitzades a Calafell.

CONTRA L'INDEPENDENTISME DE BARCELONA

Els **Mossos d'Esquadra** no van voler que la Diada de Sant Jordi acabés pacíficament: 6 persones retingudes, tres de les quals finalment detingudes i amb imputacions de desordres públics i danys.

Després de la manifestació de la campanya “300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència” que impulsa col·lectius de l'Esquerra Independentista, enmig de la gent marxava, **Mossos d'Esquadra** de paisà, van abordar en diferents grups fins a 6 persones. Totes elles van ser conduïdes a sales de la Guàrdia Urbana, a l'interior de l'Ajuntament. Les tres primeres en sortir només van ser identificades, per la qual cosa no era necessària ni la contundència usada ni el trasllat a dependències policials. A les tres darreres, els **Mossos** els van imputar càrrecs (desordres públics i danys). Una de les persones retingudes, així com una de les finalment imputades, eren menors d'edat. De les detencions, testimonis presencials en van narrar l'abús d'autoritat practicat pels agents quan van llançar al terra alguns independentistes.

Va ser sens dubte la caça del independentista, triat a dit pels nombrosos agents de paisà i d'uniforme que van estar, durant tota la marxa, intimidant i coaccionant la llibertat d'expressió dels manifestants.

Segons membres de la campanya, aquest fet repressiu recordava la continuïtat repressora del cos dels Mossos d'Esquadra, creats fa 300 anys per servir a Felip V i, actualment, sota ordres dels senyors d'Iniciativa per Catalunya.

I només 2 dies més tard, els **Mossos d'Esquadra** detenen a dos independentistes per haver tret, durant 20 minuts, la bandera espanyola del castell militar de Montjuïc. Aquesta va ser substituïda per una estelada.

El mateix dia, els dos detinguts van quedar en llibertat, però no sortien amb les mans buides de la comissaria de Les Corts: se'ls imputa el delicte de “ultrage a la bandera”.

Agressions físiques, càrregues policials

Sens dubte, els darrers dies, totes hem sentit moltes notícies relacionades amb les agressions dels **Mossos d'Esquadra** de la comissaria de Les Corts.

Hem vist les imatges i n'hem extret les nostres pròpies conclusions. Per als sindicats de policia, no hi ha res malfet, són els procediments normals, és a dir, els que utilitzen amb assiduitat... Per a moltes de nosaltres, persones implicades en lluites de transformació social, coincidim en amb els policies en assegurar que sí, que efectivament aquest tracte vist per tot el país, és l'habitual, el que tenen reservat per a persones militants i també, especialment vulnerables, les persones vingudes d'altres països buscant noves oportunitats.

En un comunicat emès el dia 28 d'abril, Alerta Solidària remarcava, a més de la denúncia d'aquest tipus d'agressions, el corporativisme imperant entre els **Mossos**, que impedeix sovint l'esclarament d'agressions similars. A la manca de voluntat política per resoldre aquesta situació, en el comunicat s'insisteix que "caldrà molt més que unes suspensions temporals de feina i sou per acabar amb tanta camaraderia en la impunitat i el maltractament. Queden moltes veritats per descobrir (les tortures del cas Torà, l'existència d'agents polítics amb bases de dades sobre militants de moviments socials...). Veritats que el sr. Saura i companyia no estan disposats a revelar."

En un altre comunicat, amb data de 30 d'abril, la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona, qualifica els fets com una "**agressió o maltractament policial greu i injustificable**", assenyala que "**els agents implicats falten greument a la veritat quan en el relat de fets consignat a l'atestat**" i també "**que els dirigents sindicals dels Mossos d'Esquadra realitzen unes greus i censurables declaracions públiques**". En el comunicat, acaben exigint una investigació "**per determinar si aquests dirigents sindicals, amb les seves declaracions, poden haver incorregut en algun tipus de responsabilitat disciplinària**" i, finalment:

"Que s'adoptin les mesures oportunes per evitar que en el futur es tornin a reproduir fets iguals o de semblant naturalesa. Cal recordar que l'Estat espanyol ha ratificat recentment el Protocol Facultatiu per a la Prevenció de la Tortura i altres Tractaments o Penes Cruels, Inhumanes o Degradants. I cal recordar, també, que el Parlament català va aprovar l'1 de desembre del 2004 una proposició no de llei en la que s'instà al Consell Executiu a "a implementar les recomanacions del Relator Especial de Nacions Unides sobre la tortura", entre les quals s'hi inclou la instal·lació de càmeres permanents en els calabossos de les comissaries per tal de protegir tant al detingut com als funcionaris que poguessin ser acusats falsament de tortura o maltractaments. Fets com els que es descriuen en el present posen de manifest la necessària i urgent posada en marxa dels Mecanismes de Control que preveu aquell Protocol."

Aquest Protocol, aquesta proposició aprovada l'1 de desembre del 2004, no l'han impulsat ni CiU, ni el Tripartit, ni la Consellera Tura... ni tampoc ara ICV

EL NOMBRE D'IMMIGRANTS AGREDITES A MANS DE LA POLICIA VA AUGMENTAR EL 2006

Notícia publicada a EL TRIANGLE

El cas del marroquí O. B. figura entre les 24 denúncies d'abusos comesos pels Mossos d'Esquadra que l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID) de SOS Racisme va recollir al llarg de l'any passat.

També s'ha triplicat la discriminació en l'àmbit laboral a causa de la precarietat que pateix el nouvingut. Mai no hauria imaginat que passaria de ser víctima a botxí. El jove O. B., d'origen marroquí, encara dona voltes al viacrucis pel qual va passar el 14 de juny de 2006 a l'estació del metro de Llacuna, al districte barceloní del Poblenou. Cap a dos quarts de vuit del vespre, i mentre

pujava les escales de l'estació, dos homes el van agafar pel coll i, després d'acusar-lo de conèixer l'autor d'un robatori en un establiment de la zona, el van atonyinar amb l'ajuda de dues persones més, fins a deixar-lo semiinconscient i amb greus contusions i hematomes a la cara, al cap i a les costelles.

La batusa va ser tan acarnissada que alguns testimonis van avisar ràpidament els **Mossos d'Esquadra**, amb la inesperada sorpresa que, després d'identificar els agressors, els agents es van abraonar sobre O. B. mentre li donaven nous cops i un dels agents li etzibava: «A ver si te callas de una vez; has oído, moro de mierda?...». Quan va ser reduït i emmanillat, el jove de 23 anys va ser introduït al cotxe patrulla i conduït a la comissaria sota l'acusació de furt, donant-se per bona la denúncia dels qui li havien clavat la brutal pallissa.

Finalment, O. B. va sortir en llibertat amb càrrecs i, gràcies a entitats socials que l'havien ajudat temps enrere, es va adreçar a SOS Racisme per explicar el seu cas, que, tot i les proves aportades per l'afectat i les gestions davant el Síndic de Greuges i la Direcció General de Seguretat Ciutadana, va resoldre's amb una condemna a ell per furt, una multa paupèrrima als agressors i l'absolució dels dos **Mossos d'Esquadra** a qui el jove havia acusat d'agredir-lo.

El cas d'O. B. figura entre les 24 denúncies que l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID) de SOS Racisme ha recollit de persones d'origen immigrant contra qui els **Mossos** van abusar durant el 2006 (de les 45 referides als cossos policials al llarg d'aquest període). Segons Begoña Sánchez, portaveu de l'entitat, «una vegada més les agressions policials figuren al capdavant en el nombre de manifestacions xenòfobes, amb un 27% del total», i, en el cas dels **Mossos d'Esquadra**, «s'observa que reproduïxen les pràctiques repressives dels cossos que els han precedit, fins al punt que segueixen el mateix guió de presentar una contradenúncia per desobediència contra l'agredit, que pot ser condemnat o rebre una ordre d'expulsió».

Sota les actuacions policials, es troben les denúncies d'agressions comeses per particulars (17%), les discriminacions ocorregudes en diferents serveis socials (16%), en l'àmbit laboral (15%), en els mitjans de comunicació (8%), els actes protagonitzats per grups d'extrema dreta (5,7%) i, a l'últim, pels cossos de seguretat privada (5%). Precisament dos vigilants de seguretat de Renfe han estat denunciats per un noi de nacionalitat romanesa després que SOS Racisme l'atengués per analitzar el seu cas. M. N., veí de Barcelona, no oblidarà la manera violenta com el van tractar els vigilants de l'estació de Vilassar, on estava tocant l'acordió amb altres companys, la nit del 4 de desembre passat. Segons l'afecta't, els agents de Renfe, que no duïen placa identificadora, el van llançar contra la paret i el van colpejar mentre un d'ells el va amenaçar amb un ganivet tot dient-li: «Como te vuelva a ver por el tren, te llevo a la playa y te mato. Los españoles no queremos rumanos». En aquesta ocasió, malgrat la reunió amb Renfe, el testimoni ofert pels altres romanesos i l'informe mèdic, M. N. ha decidit marxar del país atemorit i cansat de la discriminació de la qual va ser víctima. «Aquest fet mostra la gravetat del racisme que es viu en moltes situacions quotidianes i és una alarma que no podem deixar passar més temps sense donar respostes efectives», afirma SOS Racisme.

En el seu balanç, l'entitat també destaca les 24 denúncies per discriminació laboral registrades l'any passat. Una xifra que triplica els casos de 2005 en aquest àmbit i que, a parer de Begoña Sánchez, obeeix a la precarietat en la qual es troben les persones d'origen extracomunitari. «La majoria de queixes són per impagaments en feines sense contracte, en el servei domèstic i altres situacions difícils de demostrar perquè la Inspecció de Treball no hi arriba. A part dels anuncis i de la selecció de personal que exclouen directament els immigrants».

Així mateix, l'informe de l'entitat constata un lleuger increment d'agressions perpetrades per elements neonazis, amb especial preocupació pel discurs xenòfob i populista de la Plataforma per Catalunya, presidida pel líder ultra Josep Anglada, així com la persistència de prejudicis racials en notícies publicades per mitjans escrits i audiovisuals sobre les quals el Consell de la Informació de Catalunya (CIC) ha emès un dictamen crític. Amb tot, SOS Racisme recorda que «la discriminació és resultat d'una Llei d'estrangeria materialista i utilitarista, que tracta els immigrants com a ciutadans de segona i mà d'obra barata», motiu pel qual «és necessària una legislació més justa i un impuls social i polític per treballar en l'àmbit educatiu i per garantir la igualtat de drets dels nouvinguts».

AMPARANT EL FEIXISME A SABADELL

*“Jo anava per una zona del parc quan dos agents antidisturbis em van cridar. Em vaig quedar quiet esperant-los aixecant les mans i dient que jo no havia fet res. Quan van arribar on era em van colpejar repetidament amb la mà oberta, quan els vaig intentar mirar la cara, amb la porra i a cops de peu; a la cara, al braç i a les cames. Llavors em van dir que marxés o ho tornarien a fer i vaig intentar córrer però no podia ja que anava coix dels cops. Llavors els **Mossos** em van cridar que ho corria o m'apallissaven de nou i, com vaig poder, vaig sortir corrents”*

Aquest és el relat d'un veí menor d'edat de Sabadell que, el 19 de gener, es trobava amb els seus amics, al Parc Catalunya.

Aquella tarda, al parc hi havia convocada una concentració feixista. Un grup d'uns cinquanta nazis van aparèixer al parc i van començar a insultar i intentar agredir als qui estaven a la zona d'skates. El que no van aconseguir els ultradretans ho feren els **Mossos**: cap a les 7 van arribar en dotacions d'antidisturbis juntament amb agents de la policia local. Carregant a tort i a dret, sense cap justificació possible causant ferides a diverses persones. Entre elles, el menor d'edat que ja ha presentat denúncia judicial contra dos **Mossos**.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL

El 19 de desembre a 2/4 de 7 del matí diverses dotacions d'antidisturbis dels **Mossos d'Esquadra** van desallotjar el Centre Social Alliberat Calamarsa.

Fins a les 12 del migdia, una concentració de protesta es va situar davant del immoble.

Aprofitant moments en que no hi havia premsa, les mateixes dotacions dels **Mossos d'Esquadra** carreguen dues vegades contra els concentrats amb molta violència. Resultat: 10 persones ferides, 7 de les quals van haver de passar per l'hospital.

Cal assenyalar com tots els agents es van treure els números de placa identificatius i es van negar a donar-los malgrat les constants peticions.

El dia 15 de gener, 4 de les persones ferides, van interposar denúncies per lesions contra els **Mossos d'Esquadra** als Jutjats de Sabadell. Durant una roda de premsa, en la que van participar dues de les denunciants i una advocada, es van explicar les agressions alhora que van haver de desmentir les falses declaracions de la portaveu de premsa dels **Mossos d'Esquadra** que afirmava que s'havien llençat objectes contra ells.

Per altra banda es van negar a facilitar l'ordre de desallotjament i a permetre que es treïés el nombrós material que hi havia al Centre Social. Finalment, i davant una posterior trucada judicial que van rebre, van permetre treure una part del material. Tanmateix van incautar tota la documentació que hi havia a l'espai així com dos ordinadors. També van robar diners i varis aparells electrònics així com cartells de la “**Plataforma Mossos d'Esquadra, Ni al Vallès Ni Enlloc**”, tot plegat per un valor superior als 3000 euros.

CONTRA L'ATENEU DE BARBERÀ DEL VALLÈS

A Barberà del Vallès també ha arribat l'onada del “civisme”: Tres membres de l'Ateneu implicats en la vida associativa de la ciutat, van ser condemnats a una multa i un arrest per unes pintades fetes a la façana de l'església, tot i no quedar clara l'autoria durant el judici.

En un clima força tens, on s'ha denunciat la permissivitat de l'Ajuntament cap a pintades feixistes i nazis, i la seva obsessió per atacar l'Ateneu, el 23 de febrer, veïns i veïnes presentaven un comunicat de denúncia contra les intimidacions policials.

“...que si aquest és el tipus de policia que paguem i que circula pels nostres espais públics no ens estranya que cada cop la convivència a Barberà estigui més enrarida i amenaçada, on la impunitat i l'abús de poder que practiquen agents de la policia local i, ara també, **Mossos d'Esquadra** està a l'ordre del dia.”

La nota remesa als mèdia continua amb un greu capítol de repressió:

“Volem recordar el **nou episodi d'agressió física i verbal que va patir un altre jove de la ciutat, el passat divendres 16 de febrer, a les portes del Casal de Joves Obriu Pas**, per part d'un agent de les forces de seguretat de l'Estat: els **Mossos d'Esquadra**.”

La gent de l'Ateneu de Barberà, en relació a les persecucions policials, va més enllà, i proposa:

“També ens reafirmem en la nostra antiga demanda **d'un control democràtic, veïnal i popular de les diferents policies** que actuen a la ciutat, corresponsabilitzant al veïnat amb els temes de prevenció comunitària des de la creació d'un consell municipal on el veïnat i les entitats puguin exercir un control real de l'actuació de les diferents policies i redactin un codi deontològic d'actuació que els i les agents compleixin en totes les seves actuacions.”

CONTRA EL CENTRE “LA CAPSA” DEL PRAT DE LLOBREGAT

El passat 1 d'abril al vespre, mentre se celebrava un concert al "centre de cultura contemporània" La Capsa, els **Mossos d'Esquadra** van aparèixer en càrrega policial provocant destrosses i nombrosos ferits. Els més afectats van ser dos joves pratencs que van ser brutalment agredits i posteriorment detinguts de pel mateix cos.

Segons els **Mossos**, van rebre una trucada que parlava d'una baralla. El cas però és que van aparèixer 4 dispositius de la policia, que van llançar-se sobre un grup de joves obligant-los a agenollar-se a cops de porra i humiliant als més joves del grup, davant desenes de testimonis que van criticar l'actuació policial. L'ambient es va anar caldejant per l'actuació prepotent dels antiavalots fins produir-se una brutal càrrega policial que es va saldar amb nombrosos contusionats i dos detinguts. Un d'aquests va quedar cegat, per la quantitat de sang que li queia del cap, després de rebre un fort cop de porra. Altres joves van ser ferits per l'agressió policial.

Un cop a comissaria van trigar més d'una hora en netejar-li les ferides al que es trobava més greu i no va ser fins al dia següent, després de 21 hores quan el van portar al centre mèdic per rebre l'atenció necessària, aquesta atenció se li va proporcionar massa tard i la ferida no es va poder curar adequadament. Després de 41 hores a les dependències policials, els dos joves van sortir en llibertat a les 15h, havent declarat davant del jutge, amb els càrrecs d'atemptat i resistència a l'autoritat.

Des de llavors, ja s'han realitzat dues concentracions a la plaça de la Vila, amb prop d'un centenar d'assistents.

CONTRA EL CENTRE SOCIAL “BAHIA” DE SANTS

Un mínim de tres persones ferides de consideració va ser el resultat de les càrregues contundents que els **Mossos d'Esquadra** van fer el dissabte 3 de març al vespre, al carrer Olzinelles de Sants. El balanç: un braç, un dit trencat, una intervenció quirúrgica, hematomes i contusions per tot el cos.

Aquestes són algunes de les conseqüències dels cops de porra i les pilotes de goma llançades contra la multitud que feia cua per entrar a un concert del Centre Social Bahía.

Segons sembla, els agents, que eren a l'Estadi de Montjuïc custodiant els membres de les Brigades Blanquiazules, van rebre informació d'una baralla al carrer Olzinelles entre seguidors ultres de l'Espanyol i skins antifeixistes.

CONTRA UNA CONCENTRACIÓ PER LA PAU A LLEIDA

Els Mossos d'Esquadra carreguen contra els concentrats a favor de la pau al País Basc i encobreixen els simpatitzants del Partit Popular.

El 9 de març, davant de la concentració en contra del procés de pau al País Basc, convocada pel Partit Popular davant de l'Ajuntament de la capital lleidatana aquest, un grup de veïns i veïnes van mostrar el rebuig a la política d'aquesta formació i en favor del diàleg i la negociació com a vies per a la resolució del conflicte polític al País Basc i als Països Catalans, amb una pancarta on s'hi llegia "Per una solució democràtica, negociació és Pau".

Aquesta protesta però, ha estat durament reprimida pel nombrós desplegament dels **Mossos d'Esquadra** que l'han assaltat carregant contra els manifestants, proferint cops de porra, empentes, puntades i insults. Posteriorment, alguns ciutadans han estat obligats a romandre recolzats de mans a un mur del carrer Major i les forces policials han efectuat 20 identificacions.

CONTRA L'ASSEMBLEA PAGESA A BALAGUER

El dia 28 d'abril, els **Mossos d'Esquadra** carreguen contra una concentració a Balaguer: 9 ferits i 1 detingut.

Una vintena de membres de l'Assemblea Pagesa i del CSO La Via de Balaguer es van donar cita a la capital de La Noguera per rebre al Conseller del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, Joaquim Llena, que venia a inaugurar la Fira de Balaguer, fira dedicada a la promoció econòmica de la ciutat. L'Assemblea Pagesa pretenia entrevistar-se amb el conseller i, a mode simbòlic, entregar dos sacs de 50 kg de panís transgènic, així com un manifest contrari al cultiu d'aquests productes alterats.

Una dotació d'antidisturbis dels **Mossos d'Esquadra** van encerclar als activistes en un espai força reduït. Van decidir prosseguir amb la protesta i acompanyar a Llena durant el recorregut que feia per la fira. El màxim responsable del DARP va fer cas omís a les protestes i va seguir amb la visita.

Ja al sortir de l'acte inaugural, els **Mossos d'Esquadra**, visiblement nerviosos i exaltats van empènyer als concentrats fent-los caure i trepitjant-los. Els manifestants van seguir amb crits al Conseller fins que van decidir anar a tallar la sortida del recinte firal. Allà van rebre el suport de persones solidàries, així com més membres dels col·lectius es van sumar a la protesta. Van tallar el trànsit durant una hora, fins que, alhora que els cotxes oficials s'acostaven, un contingent d'almenys quinze antiavalots, van carregar sense previ avís contra tots els que allí estaven.

Prèviament, el cordó policial format per agents de la Policia Autònoma Catalana van estar insultant als concentrats, alhora que els amenaçaven, mantenint en tot moment una actitud burleta, desafiant i xulesca. Després de la càrrega i com havien amenaçat, un jove de 20 anys i veí de Barbens va ser detingut, havent rebut nombroses contusions. Nou persones més van rebre els cops dels **Mossos d'Esquadra** i van rebre assistència mèdica al Centre d'Atenció Primària de la Ciutat. Un dels nou va passar per l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida.

Posteriorment, es va organitzar una concentració davant la comissaria dels **Mossos** a Balaguer en solidaritat amb el detingut. El jove va ser posat en llibertat amb càrrecs el diumenge al matí acusat d'atemptat a l'autoritat. Durant la setmana posterior es van presentar les denúncies pertinents davant dels jutjats de Balaguer.

Identificacions

L'alimentació constant de les bases de dades polítiques, les fitxes no reconegudes dels **Mossos d'Esquadra**, són peça clau en l'entrellat del sistema repressiu. Tota opció política que comença a guanyar pes en la societat, és ràpidament analitzada, entenent-la a priori com a perillosa i, sistemàticament, rep la pressió asfixiant de l'acció policial de les diferents seccions d'informació. Un cas remarcable, digne d'esment, és el conegut com els "Nominats".

Al mes de desembre del 2004, un col·lectiu de 30 persones es va presentar en roda de premsa. Es fan anomenar els "Nominats", en relació a aquelles persones que, en alguns programes televisius, han fet mèrits (o demèrits) per a ser exposats a la seva eliminació del concurs. Els "Nominats" van exposar als mitjans de comunicació com, arran de la detenció d'un veí de Sants, aquest va tenir accés a fitxes policials on hi va reconèixer tot un seguit de companys de barri i d'altres indrets que, mai, mai, havien estat detinguts i molts d'ells, mai, mai ni tan sols identificats. La denúncia d'aquest cas va derivar en una denúncia davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades que encara està pendent de resolució. Els "Nominats" entenen que el fet d'estar en aquesta llista, pel fet d'estar presents en les fitxes polítiques-policials, els situa front la possibilitat de sofrir tota mena d'acció repressiva. En aquest cas, el cos policial denunciat és el Cuerpo Nacional de Policial, en concret la Brigada Provincial de Información. Però els **Mossos d'Esquadra** no es queden curts, i com ha quedat palès en nombrosos judicis, les imputacions s'han fet sobre dades polítiques en les que relacionen persones per la seva ideologia i militància... i la seva Constitució diu que això és senzillament il·legal.

Qualsevol acte, al carrer, o en espais privats, mobilitzacions de tota mena, abans, durant o després, serveixen. Identificats, fitxats en bases de dades sense control. Alguns exemples...

CONTRA EL MOVIMENT VEINAL I ECOLOGISTA DE BARCELONA

El dia 26 de novembre, en protesta per la tala d'un centenar d'alzines centenàries per instal·lar una nova atracció al parc d'atraccions del Tibidabo, quatre veïns van encadenar-se a un arbre en acció simbòlica a les portes del parc. Duien una pancarta amb el lema "Collserola vol ser parc natural".

Els **Mossos d'Esquadra** van identificar els membres de l'acció, un cop acabada aquesta, que durà 30 minuts. Cap desperfecte. Cap molèstia per a ningú.

Un mes més tard, els **Mossos** remeteren les dades als Jutjats agreujant els fets per a considerar-los com a falta de desordres públics.

La pressió veïnal i la ràpida solidaritat aturà el judici.

CONTRA ELS MOVIMENTS SOCIALS I POLÍTICS DE SABADELL

El 19 de desembre, a Sabadell té lloc una manifestació de protesta pel desallotjament del CSO Calamarsa produït el mateix dia.

Els **Mossos d'Esquadra** hi són presents. Intimidem a la gent, i sobretot, enregistren en vídeo i fotografien tot i tothom. Ningú ha comès cap delictes, senzillament es manifesten.

Acabada la marxa, els manifestants es dispersen tranquil·lament. Però per als **Mossos** no n'hi hagut prou. Es presenten a dos bars diferents de la ciutat, fan fora a diverses persones. Usen la càmera digital per a comparar les imatges enregistrades amb les cares que tenen davant.

Quan troben algú que tenen “gravat” en la mobilització, l'identifiquen i l'intimidien. No ho van fer durant la marxa però en la impunitat de la superioritat numèrica i de la coacció, apunten noms, adreces i tot el que poden: estètiques, simbologies...

CONTRA EL MOVIMENT ESTUDIANTIL DE BARCELONA

El 22 de març, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, va fer una acció contra la presència dels **Mossos d'Esquadra** i de l'exèrcit al saló de l'ensenyament.

Els **Mossos**, un cop més, van optar per reprimir la llibertat d'expressió, identificant 15 joves que feien ús dels seus drets. Cal recordar que el SEPC és una entitat registrada a la fira, que l'acció durà prop de 10 minuts sense causar molèsties al pas de la gent i que en cap cas quedà malmès res. És per tot plegat, que l'actuació dels **Mossos** respongué a la voluntat política de tenir totes les persones identificades, amb l'amenaça de represàlies judicials i, d'entrada, amb la confiscació de tot el material agitatiu que portaven els estudiants a sobre (incautació que va ser feta negant-se a lliurar la corresponent acta).

Actualment, els i les estudiants independentistes estan a l'espera de saber si rebran o no una imputació dels jutjats.

CONTRA ELS SOLIDARIS AMB EL JOVE DE TORÀ

El passat 1 d'abril, feia quatre anys que van detenir a Jordi Vilaseca, el jove de Torà, sota la legislació antiterrorista. Per recordar aquells fets, tretze solidaries es van encadenar tallant el carrer Lluís Companys a l'alçada de l'avinguda Catalunya de la capital de Ponent. Mentrestant, una trentena de solidaries més repartien octavetes i desplegaven pancartes amb els lemes “4 anys de tortures, 4 anys d'impunitat” i “Els **Mossos** torturen, la justícia no investiga”.

Nombroses dotacions de la guàrdia urbana i dels **Mossos d'Esquadra**, així com una dotació dels antiavalots es van desplaçar al lloc dels fets, just davant de la Delegació del Govern de la Generalitat a Lleida. Els **Mossos** van impedir que els manifestants tallessin la Rambla d'Aragó, en un moment que va causar tensió amb els agents. Els **Mossos** van prendre nota i ho van enregistrar tot. Més dades per a les seves fitxes polítiques.

I és que les persones solidàries, no són del tot innocents: reclamen que no s'aturi la investigació judicial per les tortures d'en Jordi de Torà... i els autors d'aquestes són els **Mossos d'Esquadra**.

Multes a dit

LA PRESUMPCIÓ DE CULPABILITAT, LA IMPOSSIBLE DEFENSA

Les administracions públiques utilitzen la seva potestat reglamentaria (el poder de dictar reglaments, ordenances...) creant d'aquesta manera tota una regulació que en certs casos el que fa és retallar drets polítics perseguint formes d'expressió i organització, i les ordenances cíviques en son un clar exemple.

Actualment ens trobem amb normes de les diferents administracions públiques que regulen conductes, sobretot les que fan referència a l'ocupació i us dels espais públics per tenir un control de tot allò que passa a la via pública.

No obstant, tot això no és nou. A la majoria de ciutats aquest tipus de regulacions ja existien. Aquestes, però, han quedat obsoletes i s'han hagut de "modernitzar", adaptar-se als nous temps, és a dir aconseguir finalment la ciutat aparador i acabar amb el teixit social, i això s'ha fet "adequant les sancions" i "actualitzant les quanties" per fer que la repressió sigui efectiva. Un clar exemple son les ordenances cíviques que en aquest últims temps s'han anat aprovant als diferents pobles.

Aquestes Ordenances busquen restringir al màxim la possibilitat de crear moviment social. Plantegen un control administratiu, que busca un ofegament de les pràctiques dissidents però no tant des de un punt de vista immediatament polític, sinó gairebé tècnic. A més a més la idea d'aquestes és sancionar, ja que en cap moment s'intenta buscar solucions i un clar exemple d'això és encartellar. Les ordenances prohibeixen encartellar fora d'aquells espais que no estiguin habilitats, però quants espais hi ha? I amb això tot el que s'hi regula: pancartes, jugar a pilota, anar amb patí, muntar paradetes...

Aquest control es presenta com a tècnic ja que tota comunicació directa dels moviments, des de l'organització d'actes públics, fins a la distribució d'octavetes o publicacions alternatives, es pot veure afectada per aquesta neutralització tècnica.

Mentre que el franquisme hagués prohibit una pancarta pel seu contingut políticament subversiu, fet que escandalitzaria i suscitaria solidaritat política, en la seva democràcia es dediquen a utilitzar la repressió administrativa per prohibir el mitjà de comunicació: la pancarta. Ara la lluita ja no és per la llibertat d'expressió sinó per la possibilitat d'expressar-se i d'aquesta manera solucionen 2 problemes de cop, ja que saben que els continguts de les pancartes no seran del seu gust.

L'objectiu que volen aconseguir mitjançant aquesta neutralització és impedir que el malestar urbà s'articuli políticament. No és el mateix desallotjar un centre social okupat en nom de la propietat privada, que és repressió política que posa damunt la taula debats polítics, mentre que tancar un centre social o ateneu perquè no tenen la llicència de bar, és repressió administrativa, tècnica, i els hi permet rentar-se les mans respecte les motivacions polítiques de fons que queden encobertes.

Aquest últims mesos col·lectius s'han vist afectats per aquesta repressió. Per exemple l'Assemblea de Joves de Lleida va ser multada amb 300 euros per enganxar cartells amb precinte durant una paradeta destinada a recollir signatures per la campanya de retirada de símbols feixistes. L'Assemblea de Joves de Baix Gaià li van imposar una multa que oscil·la als 600 euros per encartellar el poble, a més d'endur-se els cartells així com haver de suportar la prepotència de la Guardia Civil. En aquestes mateixes línees, l'Assemblea de Joves de Poblenou l'han sancionada amb una multa per fer una pintada en un edifici que anirà a terra. I la llista és ben llarga...

Això només és un petit exemple del que els poders públics volen fer amb tots els moviments socials en general. Amb aquest ofegament administratiu pretenen despotenciar-nos.

(Article de la Comissió Antirepressiva de la CAJEI)

MULTES A LLEIDA

El 28 d'agost, després del desallotjament del Centre Social Okupat "la Gàbia", es va realitzar una protesta al centre de Lleida. En cap moment es va identificar a ningú.

Mesos més tard, cursades ja al mes de desembre pels **Mossos d'Esquadra**, arriben a inicis d'any 6 multes a diferents persones per haver participat en aquella convocatòria. Multats amb 300,52 € cadascuna se'ls sanciona per "haver vulnerat el dret de reunió".

Tot i que només s'assenyala una sola persona com a organitzadora o promotora, la multa arriba a tothom.

MULTES A GIRONA

El 29 de desembre, en un comunicat on es denunciava la situació d'enfrontament i persecució que viuen els col·lectius polítics i socials de la ciutat de Girona, un dels punts destacats eren les sancions administratives, les multes.

Policia Municipal de Girona, Policia Local de Salt i **Mossos d'Esquadra**, actuant com a Brigada Político-Social, imposen sancions a persones militants després d'haver provocat incidents i agressions, en mig d'espais públics.

A més, la imposició de sancions per penjar cartells al carrer, ha estat denunciada com a persecució discriminatòria. Cartells de propaganda comercial o d'altres tipus són obviats essent els de caràcter polític perseguits expressament. Alhora, els col·lectius de Girona agredits per aquesta obsessió policial han recordat públicament la demanda "d'espais per a encartellar d'ús exclusiu per a les entitats polítiques, socials i culturals de la ciutat". Peticions de participació ciutadana, en espais que no suposarien cap destorb ni molèstia. Participació ciutadana que ha servit a Iniciativa per Catalunya que ha omplir-se la boca, però que a aquestes alçades queda clar què significa per a ells.

Els col·lectius de Girona anunciaven : "que no pagarem les multes que ens han estat imposades en aquestes actuacions antidemocràtiques i il·legítimes". Insubmissió a les multes forçada per la persecució política dels **Mossos de Saura**.

INSUBMISOS A LES MULTES

Nombroses situacions similars succeeixen a Berga, Mataró, Sabadell, Barcelona... fins al punt que tan a Lleida com a Girona, els col·lectius afectats per aquesta repressió **s'han declarat públicament insubmisos a les sancions administratives**.

Malgrat tot, les sancions no els deixen de ploure. Tot seguit, adjuntme el comunicat que l'Assemblea Antirepressiva de Ponent va difondre el dia 21 de febrer en relació a aquest tema.

ICV+ERC+PSC volen silenciar la dissidència.

Des dels moviments socials de Lleida volem denunciar la reiterada persecució que estem patint per part del consistori municipal i dels cossos policials.

Una persecució que té una doble cara: una la de silenciar totes aquelles persones que s'organitzen per articular un discurs alternatiu a les polítiques imposades per l'estat de dret. I l'altra la de justificar un discurs retrògrad que aposta per la seguretat ciutadana a costa del control de les llibertats i a través de sancions econòmiques i coaccions policials.

Aquest discurs és el que han utilitzat tant el Departament d'Interior com la Paeria al fer arribar a 5 joves de la nostra ciutat tot un seguit d'expedients sancionadors, que van des d' una multa per recollir firmes fins a una suposada vulneració del dret de reunió. Multes que sumades excedeixen els 1.400 euros.

Els primers fets als que ens referim, és remunten a una concentració de resposta al desallotjament i enderroc del CSO la Gàbia. El transcurs de la qual es va produir sense cap incident. Ha estat ara, sis mesos després, quan el Departament d'Interior ha fet arribat 3 dels esmentats expedients sancionadors amb l'acusació de " vulneració del dret de reunió".

Durant la concentració no es va practicar cap identificació per part dels cossos policials dels **Mossos d'Esquadra**. Així doncs, considerem que aquesta situació és una clara maniobra de persecució policial personalitzada així com una retallada de llibertats per part de l'administració.

Aquest no és un cas aïllat, ja que les altres dues multes han estat enviades per la Guàrdia urbana i La Paeria per recollir signatures a favor de la retirada dels símbols feixistes de la ciutat de Lleida.

Tot plegat fa que paraules com ajuntament democràtic o llibertat d'expressió esdevinguin totalment buides de contingut. Pensem doncs, que aquest només és el principi d'una política de repressió que incrementarà amb l'actual ordenança de civisme aprovada encara no fa un mes.

Ni multes ni sancions. prou repressió a la dissidència.

Censura, limitació de la llibertat d'expressió i de manifestació

La coacció és difícilment mesurable i per tant, subtil com és, passa sovint desapercibuda pels ulls del qui no n'està sent objecte. Una identificació, una retenció... o la sola presència d'un furgó policial a prop d'un acte públic pot suposar, a la vista de l'acumulació de casos d'assetjament policial, tota una provocació, un tensionament innecessari, que moltes vegades el que persegueix és la provocació... i la coacció.

La coacció suposa imposar la por. Atemorir aquelles persones que han decidit opinar, dir, fer... lluitar. La coacció persegueix ficar por al cos de la persona militant i com a tal, la por, com element imprescindible en tot sistema repressiu, esdevé fonamental alhora de limitar la capacitat de mobilització de col·lectius sencers.

Un exemple claríssim i fàcilment visualitzable, és la desproporcionada presència policial encerclant concentracions i manifestacions. Sis, vuit, deu... furgones policials d'antidisturbis trepitjant els talons als darrers manifestants. Situació "normailtzada" coaccionant la llibertat d'expressió i manifestació en marxes de contingut molt dispar. I fins a 20 furgones, i fileres de **Mossos** encerclant pels costats i pel davant la marxa que tingué lloc el passat 12 d'octubre, en la manifestació anual de rebuig al feixisme. En aquella ocasió, els **Mossos d'Esquadra** van forçar el recorregut de la manifestació. Imposaven la ruta a recórrer i ni tan sols van deixar que la marxa finalitzés. Literalment van obligar als manifestants a continuar caminant a empentes fins a l'interior del metro de Drassanes. Allí, obligaven a la gent a entrar als vagons i marxar.

IMPEDINT LA PROTESTA A LLEIDA

Els Mossos d'Esquadra assetgen la protesta de l'Esquerra Independentista contra el príncep borbó.

Després de realitzar diversos actes en els dies anteriors, el dia 11, en motiu de la visita de l'hereu al tron espanyol, a les 12 del migdia es realitzà una marxa cap a la Seu Vella, on es trobava el príncep.

Primerament, en la concentració abans d'iniciar la marxa, els **Mossos d'Esquadra** van desplegar un fort dispositiu que rodejava els i les manifestants. La marxa quedà així abortada per l'impediment dels **Mossos** a atansar-se a la Seu vella. De fet, fins que el borbó no abandonà l'espai, les persones allí concentrades estigueren segrestades sense poder sortir del cordó policial.

Durant tot el dia, un extraordinari desplegament policial va dificultar en alguns indrets el trànsit i en d'altres va comportar la identificació indiscriminada de ciutadans i molt especialment de simpatitzants i militants de l'Esquerra Independentista.

PROHIBIT UN CONCERT A SANT QUIRZE DEL VALLÈS

A una setmana de celebrar-se un concert a Sant Quirze del Vallès, la pressió dels grups municipals va fer que aquest fos prohibit.

El concert era organitzat per la recent creada plataforma "**Mossos**, ni al Vallès, ni enlloc".

Resultà força simptomàtic: davant de greus abusos, assetjaments, agressions... per part dels **Mossos d'Esquadra** es va crear aquesta plataforma al Vallès Occidental. Per a finançar dossiers de

denúncia i col·loquis realitzats arreu de la comarca, la plataforma decideix fer un concert... que finalment és prohibit.

El 20 de febrer s'anunciava la situació de censura i es proposava un escenari alternatiu, ofert per l'Assemblea de Joves de Sabadell. El concert tingué lloc finalment en l'espai cedit, el centre social okupat "Malcolm X"... que fou desallotjat pels **Mossos d'Esquadra** el dia 14 de març!

IMPEDINT LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA A L'HOSPITALET

Els Mossos d'Esquadra impedeixen l'accés a un acte de l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat.

El 22 de març, un fort dispositiu policial va impedir l'entrada al Centre Cultural Barrades a unes trenta persones. Al·legant motius de seguretat no només van ser foragitades sinó que també van ser identificades, enduent-se algunes pertinences personals. Fins i tot, gent que sortia de la biblioteca, sense saber res, patí el mateix tracte. Fent-los fora del vestíbul, unes quantes persones van romandre al carrer en senyal de protesta durant dues hores, això sí, sempre sota l'atenta vigilància dels policies.

IMPEDINT LA PROTESTA A LLEIDA

Els Mossos d'Esquadra impedeixen la protesta de 25 persones solidàries amb Núria Pòrtulas

El 21 de març, un fort dispositiu policial va impedir una protesta convocada per missatges de mòbil. Intentaven mostrar el seu rebuig a la visita del conseller Saura a la visita de la comissaria dels **Mossos** a Lleida.

Encerclats i arraconats per la policia, els agents policials van insultar, amenaçar, empentar a diverses persones i fins i tot van pegar a un dels manifestants.

L'endemà, la situació es repeteix, aquest cop a La universitat. Fins a 15 agents de paisà aturen, intimiden, identifiquen i registren algunes de les persones que volien demanar la llibertat de la Núria. Només quan el conseller abandonà l'acte, els allí congregats van poder desplegar una pancarta.

IMPEDINT LA PROTESTA A CORNELLÀ

Durant 5 dies, els Mossos d'Esquadra, imposen l'estat policial a Cornellà i detenen 4 persones en una manifestació de protesta.

L'objectiu va ser evitar les protestes pel desallotjament del CSO Tòxics. Ja dies abans, el 10 de març, una manifestació que circulava pel centre de Cornellà, va patir l'encerclament absolut per part dels **Mossos d'Esquadra**. Darrera i pels costats, agents d'uniforme i de paisà escoltaren la marxa atemorint el veïnat que no gosava participar en la protesta.

Durant el dia del desallotjament, el 18 d'abril, es van identificar les persones que es concentraren en solidaritat amb els okupes i van haver de patir una càrrega policial.

El dissabte 21, els **Mossos d'Esquadra** es van dedicar a espantar diferents comerciants del centre advertint-los d'una perillosa manifestació. Estesa la por, van actuar de nou coartant la llibertat de manifestació. Primerament van encerclar el CSO Banka Rota i enregistraven tothom que hi passava.

Una trentena de persones que sortien de la casa okupada van ser escortades fins a la plaça de l'església. Allí 200 persones iniciaren la marxa en tot moment encerclats de nou pels policies.

Identificacions i assetjaments a la casa okupada van repetir-se durant tot el cap de setmana.

El dia 5 de maig, una nova marxa surt al carrer conscient que no poden deixar-se vèncer per la por i l'assetjament al CSO Banka Rota. En aquesta es realitzen pintades i es penjen pancartes en referència al desallotjament d'espais alliberats com els Tòxics. Un cop s'acaba tot però, els **Mossos d'Esquadra** s'enduen detingudes 4 persones, que seran alliberades cap a les 5 de la matinada amb diversos càrrecs per desordres, deslluïment, resistència a l'autoritat i també, més greu, atemptat a l'autoritat.

CONTRA LA LLIBERTAT DE MANIFESTACIÓ DEL MOVIMENT ANARQUISTA

Els Mossos d'Esquadra assetgen la manifestació anarquista del 1r de Maig.

El 1r de Maig, dia de mobilitzacions arreu no és tampoc una excepció per als **Mossos d'Esquadra**. Presents amb 8 furgonetes policials, seguint, intimidant, enregistrant en vídeo i amb fotografies, a la marxa anticapitalista que sortí de la plaça Universitat, es van superar pel que fa a la mobilització anarquista.

En aquesta, fins a 20 furgonetes trepitjaven els talons als 500 manifestants que, a més, estaven envoltats pels dos costats per fileres d'agents antiavalots que impedièn la sortida a cap persona. Els **Mossos** seguiren així tota la marxa fins al seu punt final.

Ja abans de començar, el dispositiu coaccionava i imposava temor al veïnat i a les persones assistents. Bloquejant els diferents carrers que donen accés als Jardinetes de Gràcia, els agents escorcollaven totes les bosses, registraven i identificaven a tothom.

Desallotjaments d'espais alliberats

Despenalitzar l'okupació. Paraules boniques per a una política cínica com n'hi ha poques. Imma Mayol, alcaldable a Barcelona per ICV, ha jugat sovint al joc d'enviar **Mossos d'Esquadra** per a desallotjar els centres socials recuperats de l'especulació i, alhora, cercant rèdits electorals, pronunciant en diverses ocasions que la inclusió al codi penal del delictes d'usurpació no era la manera de resoldre el "problema".

El cert és que el moviment okupa, estès arreu del país, sempre ha estat motiu d'alarma per a polítics i sectors econòmics claus. D'una banda, configuren una xarxa d'espais on l'autogestió, el foment de la cultura popular, la creació i foment de propostes polítiques alternatives... i pel simple defugir del control polític de l'administració, suposen una peça clau en la socialització de formes de pensament i de lluites imprescindibles en el desenvolupament de bona part de moviments polítics i socials molt diferents d'arreu del país. D'altra banda, l'okupació evidencia l'hipocresia d'una estructuració econòmica en la que preval el dret a l'especulació per sobre del dret a l'habitatge. La manca de solucions a les necessitats d'espai per a viure, impossibilitades per immobiliàries, caixes i bancs que tenen controlats els partits polítics com ICV, genera ràbia, frustració... i legitimitat política al moviment okupa.

Queda molt bé, parlar de promoció de la participació ciutadana, de crear espais de comunicació amb el veïnat... però sempre controlat per l'administració. ICV no pot continuar més fent aquest discurs hipòcrita i fals. Amb ICV a Interior els desallotjaments continuen, i amb aquests la fi de molts somnis col·lectius.

Falsos delictes contra el moviment okupa

Recentment, els **Mossos d'Esquadra** han iniciat una nova estratègia de lluita contra el moviment okupa. **Imputen el delictes de robatori** per deslegitimar l'okupació, castigar amb més severitat als detinguts i per agilitzar el desallotjament, estalviant-se, en ocasions, el procediment judicial.

IMPUTANT FALSOS DELICTES CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE TERRASSA

Detinguts sota el fals pretext de robatori dos veïns de la ciutat de Terrassa que assistien a una jornada de portes obertes d'un Centre Social Alliberat "La Inevitable":

El dia 30 de desembre de 2006, els **Mossos d'Esquadra** van detenir a dues persones que es dirigien a la jornada de portes obertes que havia convocat l'assemblea d'okupes de Terrassa al nou centre social okupat feia dues setmanes i batejat com "la Inevitable".

Com va confirmar el SAT (Solidaritat Antirepressiva de Terrassa), se'ls va acusar d'intent de robatori de forma totalment absurda, sense que hi hagués hagut cap denúncia per part de ningú.

IMPUTANT FALSOS DELICTES CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE BADALONA

Detinguts sota el fals pretext de robatori dos veïns de la ciutat de Badalona que treballaven en el projecte de creació de l'Ateneu Popular, al barri del Progrés.

El dia 3 de gener de 2007, cinc patrulles dels **Mossos d'Esquadra** van posar fi a l'okupació d'una casa que feia anys que estava abandonada al barri del Progrés, on l'especulació està fent estralls. A més, va detenir dues persones de l'Assemblea de Joves de Badalona.

Com va informar Alerta Solidària, se'ls acusa d'un delicte de robatori.

Malgrat que l'okupació i posterior creació de l'Ateneu Popular tingué una reivindicació pública, i fou presentada als veïnats, els agents, van optar per la via d'imputar als okupants el delicte de robatori amb força. D'aquesta manera tenen justificada l'entrada amb violència a l'immoble i el seu desallotjament forçat. Aquesta pràctica, imputar robatori, està esdevenint cada cop més habitual i només pretén agreujar la posterior pressió judicial tot havent deslegitimant l'acció de les persones encausades i la seva lluita.

INFORMES DE COM ACTUAR CONTRA EL MOVIMENT OKUPA

El 28 de març, el periòdic la Directa informava de l'elaboració d'un informe policial sobre com actuar contra els okupes. Els autors, el Sindicat Autònom de Policia, dels **Mossos d'Esquadra**.

L'informe situa els okupes entre els principals casos de delinqüència urbana. Els qualifica com elements perillosos per sobre dels skins neo-nazis. Durant tot el text es barreja la burla i conceptes confusos que més aviat desinformen sobre la realitat del moviment okupa. Parla d'estris perillosos com octavetes i cartells. Parla de sub-grups moderats i radicals...

La Directa detalla, com a mostra de l'absurd quan s'arriba "a especificar que els okupes rurals acostumen a preferir la música celta o que, en general, tots els okupes porten els cordons de les botes de color vermell."

S'hi denuncia, a parer seu, que els okupes exageren com a norma les agressions policials i que els desallotjaments són utilitzats com a arma propagandística positiva, i tot plegat amb l'ajut dels mitjans de comunicació (!!).

L'informe, que acaba llistant les cases okupades desallotjades, constitueix una prova de l'evident obsessió del cos policial, que s'atreveix a qualificar el moviment okupa de fals i mentider, fa qualificacions polítiques entorn d'aquesta opció de lluita i, en definitiva, mostra la seva intenció declarada d'enfrontar-s'hi.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SABADELL

Desallotjament del Centre Social Alliberat Calamarsa:

El dia 19 de desembre, els **Mossos d'Esquadra**, sense mostrar en cap moment l'ordre de desallotjaments acaben amb el somni del CSA Calamarsa. Els agents es treuen i amaguen els números d'identificació policial. S'emporten material divers per valor de més de 3000 € diners en metàl·lic, aparells electrònics, cartells polítics (com els de la campanya "**Mossos**, ni al Vallès ni enlloc"), llibres, actes d'assemblees i dos ordinadors. Al cap d'unes setmanes es presenten denúncies per robatori.

En resposta al desallotjament es concentren davant l'edifici veïns i veïnes que seran, per dues vegades dispersades mitjançant càrregues policials: 10 persones ferides, 7 han de passar per l'hospital. El dia 15 de gener, 4 d'aquestes persones presenten denúncies per lesions.

Desallotjaments del Centre Social Alliberat "Malcolm X" i la Casa d'habitatge alliberada "el Partenon":

El dia 16 de març, el mateix dia que es presentava en roda de premsa un recurs contra la sentència condemnatòria a en Pau Rigol, veí que fou apallissat per agents de la Policia Nacional, els **Mossos d'Esquadra**, van dur a terme dos desallotjaments.

A la casa d'habitatges "el Partenon" van identificar varies persones i van registrar totes les pertinences que hi havia a l'interior.

Posteriorment van desallotjar també el Centre Social Malcolm X sense notificar-ho a cap de les persones de l'espai que, en arribar hores més tard, van trobar un grup de paletes tapiant l'entrada. Davant la pressió feta per una concentració de veïns i veïnes, els **Mossos** van accedir a que es pogués entrar de nou a la casa per retirar diverses pertinences. Novament, no van ensenyar a ningú l'ordre de desallotjament

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE GRÀCIA

Desallotjament del nou Casal de Milà i Fontanals.

Els **Mossos d'Esquadra** van desallotjar el matí de 13 de març el nou espai que l'Assemblea de Joves de Gràcia havia alliberat al carrer Milà i Fontanals (entre Còrsega i Camprodon).

Els **Mossos** van rebentar la porta amb un ariet i van identificar les quatre persones que estaven la casa, treballant-hi per rehabilitar el local. En aquell mateix moment els van citar per a que l'endemà anessin a declarar a la comissaria del cos policial de Vallcarca.

L'ordre de "desallotjament immediat" estava signada pel jutge **Emili Soler Calucho**, titular del jutjat 27 de Barcelona. Jutge que curiosament també va estar implicat en el llarg procés contra els Tres de Gràcia, que acabà amb l'absolució dels membres de l'AJG després de les detencions, tortures, persecució i criminalització de l'Assemblea i d'anys d'angoixa pendants de judici.

Una setmana després...

Intent de desallotjament del Casal Popular de Gràcia, després de 48 hores de segrestat pels Mossos d'Esquadra:

El 28 de març, de matinada, uns desconeguts van llençar artefactes incendiàries contra el Casal Popular, seu social de l'Assemblea de Joves de Gràcia. En pocs minuts, i després de l'actuació dels bombers, agents dels **Mossos d'Esquadra** van prendre possessió de l'edifici fixant-hi una dotació permanent de dos policies que en cobrien l'entrada les 24 hores del dia.

Els **Mossos d'Esquadra** van saber aprofitar molt bé l'atac al Casal, encara no sabem per qui provocada, i van engegar la maquinària per a fer efectiu el desallotjament que estaven imposant a la pràctica.

Després de 5 anys de gestionar l'espai sense cap denúncia en contra, al mateix temps que se'n presentava una per l'atac incendiari, se'n presentava una altra per usurpació per part de les suposades propietàries de l'immoble. Al seu torn, tècnics de l'Ajuntament proposaven la realització d'estudis per comprovar si l'edifici havia quedat afectat pel foc. Tot valia per posar fi al projecte del Casal Popular.

La pressió popular i la tasca feta pels serveis jurídics de l'Assemblea de Joves de Gràcia van donar fruits. Passats dos dies, els jutjats van arxivar totes les denúncies ordenant als **Mossos d'Esquadra** l'abandó de l'edifici.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE SANTS

El CSO Can Punxes va ser desallotjada el 20 de març. Quan passaven pocs minuts de les sis de la matinada els **Mossos** van esbotzar la porta de l'edifici, i van entrar davant la sorpresa dels habitants de la casa, que no s'esperaven la intervenció policial. De fet, els habitants de Can Punxes no havien rebut cap denúncia ni tenien constància de tenir cap procés obert de desallotjament. Però la propietària de l'immoble havia posat una denúncia contra els habitants dies abans i el jutjat número 19 de lo Penal va decretat el desallotjament urgent de la casa, sense posar-ho en coneixement dels veïns que habitaven l'immoble.

El desallotjament es desenvolupà amb una forta presència policial de **Mossos** que van permetre treure les seves pertinences amb moltes presses i pressions, tenint actituds xulesques i provocadores.

Acabava un projecte d'un any i dos mesos al carrer Vallespir de Sants.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE TERRASSA

Desallotjament del Centre Social Okupat “La Resposta”:

El dia 30 de març, un desplegament de **Mossos d'Esquadra** i d'agents de la policia municipal acompanyats d'una ambulància i agents de la brigada d'informació han desallotjat el centre social okupat La Resposta, sense previ avís, amb l'argument d'un desallotjament preventiu.

Solidàriament, diverses persones es van concentrar al carrer sent però identificades. Un cop la Brigada d'Informació s'havia endut el que volia, sense notificar enlloc res de res, es va permetre l'entrada de poques persones per a treure altres pertinences.

L'Assemblea del CSO “La Resposta” afirmava en un comunicat: “Una vegada més veiem com els **Mossos d'en Saura** i els jutjats de Terrassa es posen de part dels propietaris, immobiliàries i del capital. Posant els interessos econòmics per davant de les necessitats socials com la falta de vivenda o d'espais on poder realitzar activitats lliurement.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE CORNELLÀ

Desallotjament del Centre Social Okupat “Tòxics”:

El dia 18 d'abril, els **Mossos d'Esquadra**, sense mostrar en cap moment l'ordre de desallotjament, van posar fi a una experiència social que s'inicià el desembre del 2004.

Van ser 20 furgonetes que el envoltaren el Centre Social i van trigar una hora i mitja per a accedir a l'interior, on no hi havia ningú.

Davant, una concentració de veïns i veïnes va ser identificada i patí una càrrega policial per a dispersar-los. Una d'elles, que fou colpejada i arrossegada fins a una furgoneta, va ser acusada de resistència a l'autoritat.

CONTRA EL MOVIMENT OKUPA DE GIRONA

Assetjament dels Mossos de Saura al nou CSA La Ferralla de Girona:

La nit del 28 d'abril, els **Mossos** van entrar sense permís a la finca de la Ferralla. Al pati van trobar uns visitants de la casa i van identificar-los. Tot i que aquests els van recordar que no tenien dret a entrar en la propietat sense ordre judicial els **Mossos** van prosseguir cap a la casa. Van arrancar una pancarta que hi havia penjada i després van intentar forçar la porta d'entrada inferior. Quan els okupants, que dormien a dins, els van demanar explicacions els **Mossos** van pretendre identificar-los de forma insistent, tot i la negativa d'aquests.

Com els mateixos **Mossos** van declarar als mitjans de comunicació, no poden desallotjar els okupants. Pretendre identificar-los, forçar la porta i robar la pancarta, quan de moment no existeix cap denúncia i encara molt menys una ordre de desallotjament ni de cap altre tipus, és senzillament assetjament polític.

Dues vares de mesurar, dues justícies

L'element clau, de tot sistema repressiu és la seva funció política: anul·lar la dissidència. I llegit a l'inversa, promoure o protegir el que l'ataqui. Impunitat per als agents policials, condecoracions i indults. Promocions per a jutges, fiscals... i periodistes. Tot s'hi val. La doble visió de la llei, de la seva aplicació, dura per a uns, tova o inexistent per als altres. Cinisme i mentides. Encobriment i criminalització. Regles bàsiques de tot sistema repressiu eficaç.

DETENCIÓ ORDINÀRIA PER A UN NAZI QUE POSSEÏA ARMES

El 18 d'abril, els **Mossos d'Esquadra** van detenir un jove de Barcelona, Aitor R.E. de 20 anys... i no li van aplicar la llei antiterrorista

Al contrari que a Núria Pòrtulas, aquest individu tenia una arma detonadora de petites dimensions, una arma de foc simulada, una carrabina d'aire comprimit, diverses bales, esprais d'autodefensa i armes blanques.

Amb llibres, vídeos i propaganda nazi, contra immigrants, etc. el detingut tenia el registre d'una web on s'hi feia apologia del genocidi.

Malgrat tot, en 24 hores ja era al carrer.

TERGIVERSANT LA REALITAT

El dia següent, el dia 19 d'abril, pocs dies abans de que tot el país veiés l'actuació dels **Mossos** de la comissaria de Les Corts, Rafael Olmos, director general de la policia (depenent del Departament d'Interior), en relació a la suspensió de feina i sou de 5 agents pel que considera "presumptes lesions", afirmava però, que les càmeres situades a les dependències policials responen als següents motius prioritzats:

1. Per a provar les autolesions dels detinguts
2. Per a demostrar que el 99,9% de les denúncies per maltractaments són falses
3. Per a provar les lesions de detinguts contra policies
4. Per a descobrir els marginals i anecdòtics casos d'ús de la força per part d'agents de policia, tractant-se d'una investigació feta per voluntat del mateix cos de policia.

Finalment varem veure les imatges famoses i, a dia d'avui, Rafael Olmos no ha rectificat allò del 99,9% malgrat que els representants sindicals dels **Mossos** han afirmat, tot defensant-se, que el que es veu en el vídeo és el procediment habitual, el de l'ús de la força mínima imprescindible, és a dir, que potser serà el que sovint s'ha denunciat: que els "marginals i anecdòtics casos" no són els de l'abús sinó els del respecte escrupolós dels drets de la persona detinguda.

COORDINANT ESFORÇOS PER A SILENCIAR-NOS

Per tancar aquest apartat, i aquest repàs de casos, afegim aquí un article publicat a “transversalweb.cat”. S’hi fa relació al cúmul d’accions precipitades entorn de l’atac amb productes incendiàries contra el Casal de Popular de Gràcia, seu social de l’Assemblea de Joves d’aquest barri barceloní. L’article fica el dit a la nafra destapant els moviments polítics i policials que es van produir en tan sols dos dies, evidenciant un cop més la capacitat dels **Mossos** i els polítics per a coordinar-se quan l’enemic és un: el jovent compromès i alternatiu. Un cas clar de repressió política en aquest fantàstic món de democràcia teledirigida i controlada.

Incendis, Mossos i ‘cates’ pendents

Clarobscur de l’atac contra el Casal Popular de Gràcia

Una cosa resta clara. Passades les tres de la matinada de dimecres passat, la seu social de l’Assemblea de Joves de Gràcia cremava en un atac premeditat. Sense autoria clara segons els **Mossos**; un atac feixista, pels joves que van veure agredit el seu centre social. Mutisme absolut des del Districte i les forces polítiques, tan proclius sempre a condemnar-ho tot. Sobre els fets concrets, només L’Independent ha recollit el testimoni d’una veïna que parla de dos joves vestits de negre, sense poder precisar si havien participat o no. La resta, com és sabut, ha quedat arxivat als jutjats.

Manca de respecte i informació

El primer que sobta i sorprèn és que els **Mossos d’Esquadra** no es possessin immediatament en contacte telefònic amb els afectats. Qüestions de protocol i, també, si es vol, d’atenció a la víctima d’un delicte. Però en tot cas, si ho haguessin fet, no estaríem llegint comunicats crítics amb l’actuació policial, Ells sabran perquè i només ho saben ells. No ho van fer, és obvi: ni a les quatre del matí, ni a les vuit ni a les dotze. Les interlocucions a peu de Casal tampoc van versar sobre la investigació en curs, sinó sobre l’estat legal de l’accés a l’immoble.

Com suggereix un membre de La Torna, aquest és el punt clau on tot es complica i on s’acreixen els dubtes. Dubtes crescuts per la constància de fotografies que res tenen a veure amb els fets investigats. En la memòria – salvant les distàncies- queda l’atac al Casal Popular de Verdi i l’assalt il·legal a la Casa de la Muntanya, quan agents de paisà van regirar tota la casa, van exhaurir els refrescos i van robar el que van voler. Recordem que 14 agents van ser imputats, en primera instància, per robatori. Recordem també, que les temudes UIP de la policia espanyola tenen el trist mèrit de 150 desallotjaments amb 800 detinguts i desenes de ferits. Recordem que a Gràcia, un jove okupa va perdre un ull el 2001 després de l’impacte d’una pilota de goma. Són referents a tenir en compte alhora de valorar el contingut dels comunicats legítimament crítics i que plantegen dubtes ben raonables emesos pels col·lectius socials del barri, com l’AJG o Endavant. Ells ja saben del que parlen, perquè ho han patit abans.

Sospites, doncs, legítimes

Precisions també, de rigor, dels propis actors: l’AJG no ha trobat a faltar res. Per tant no hi ha hagut cap sostracció de res. Simplement, en bona lògica policial, una ocasió d’or per fer una bona passejadeta per un Casal on mai podrien entrar si no fos, paradoxalment, investigant un delicte contra una Assemblea de Joves ja de per si prou investigada, fins i tot per l’Audiència Nacional. En tot cas queden els temps morts –factor de dubte i sospita legítima per a l’AJG- d’una actuació on hi havia agents, membres de la policia científica i adscrits a seguretat ciutadana. La informació i la transparència haguessin esmicolat les ombres de dubte.

Versions contradictòries

Durant el matí de dimecres, fet i fet, els telèfons van bullir. I molt. Districte optà per la dilació a través dels seus tècnics de prevenció. Guanyar temps per saber que fer. Fins i tot Rafael Olmos, director de la policia autonòmica, ressegueix el cas personalment. És ben cert que el precintat segueix el protocol establert quan concorre un incendi, en aquest cas intencionadament. Parem-nos però en l’arribada dels bombers: quan arriben a quarts de dotze el sotscape de l’ABP de Gràcia requereix qui els ha cridat. Ells no han estat. L’ajuntament diu que tampoc. Ningú no ho sap pas, en un enigma que mai desxifrarem. Una altra situació ben insòlita que convida a (re) pensar i (re) dubtar.

El Sant Encanteri Misteriós

En reiterades ocasions i comissions, el Districte de Gràcia ha manifestat públicament que a l'immoble de Ros de Olano 39 no hi constava cap denúncia penal i que això impedia una resolució des dels jutjats –l'únic competent per ordenar un desallotjament. Sigui com sigui, la pròpia regidoria del Districte ha pressionat, i molt, la propietària per a què interposés la demanda. Des de dijous passat, la sobtadament reapareguda propietària addueix que n'ha tramitat fins a quatre, però tot indica que s'han despistat i equivocat –i molt- a l'hora d'escollir els mecanismes més efectius i eficients, intentant derivant la responsabilitat a un Ajuntament que no està capacitat legalment per desallotjar.

Un altre element que contribueix encara més a celebrar la confusió d'aquesta cerimònia de trucades telefòniques, lògiques policials i voluntats netament polítiques. I el dilema de les denúncies interposades, en una copropietat que al cadastre està registrada atípicament. En tot cas, la primera constància fefaent i contrastable en 6 anys que hi ha una denúncia judicial és a partir de dimecres passat, quan TW va informar. Així havia estat, després d'una llarga reunió de la cap Cristina Manresa amb les esmentades germanes a la comissaria de Vallcarca, que els ha esclarit –ara si- el camí a seguir. Ara sabem també que van tramitar una denúncia penal als jutjats –segurament, com a hipotesi- arxivada, perquè cinc anys enrere les denúncies penals eren arxivades pels jutjats, que les orientaven al dret civil, menys lesiu i proporcional al principi de mínima intervenció.

En tot cas i a tall d'anècdota. Dijous al vespre un jove s'atansa al Casal i mira per la finestra. Dues dones li diuen: “Què busques?”. El jove, atentament, respon: “Miro casa nostra, que ens l'han cremat”. La resposta és antològica: “no perdona, és casa nostra, que som les propietàries”. Són les filles de la propietària de l'immoble, d'avançada edat. S'inicia una llarga i tranquil·la conversa, precisament, sobre el tema estrella: l'existència o no de denúncies judicials interposades. Elles ensenyen papers, però són instàncies trameses a l'Ajuntament, quelcom que concorda, casualment, amb la versió municipal. Una instància a l'Ajuntament no solventa una okupació.

El Casal, objectiu de l'Ajuntament

Com element afegit, que alguns obvien, cal assenyalar que no és cap secret que Districte i Ajuntament han exercit una forta pressió sobre la propietària per que implementés denúncies judicials, fins a límits desconeguts. Tampoc és cap secret que el Casal entrava entre les okupacions 'molestes' assenyalades per l'Ajuntament. Un maldecap polític al cor de la Vila en un moment on es debat al si de l'Ajuntament una proposta de 'desallotjament express' impulsada per Jordi Hereu. L'estratègia municipal d'intentar mantenir el precintat fins a l'implementació de 'cates' que garantirien que l'estructura no quedava malmesa per l'incendi és una opció dilatòria per guanyar temps. Guanyar temps per a què exactament, ja és una altre debat. Temps que perden quan arriba l'informe preceptiu de bombers i la decisió judicial. En tot cas, l'AJG, per decisió pròpia, ja ha decidit realitzar cates independents per garantir la seguretat de l'immoble.

Acabem de dir-ho sense cap esbiaix: hi ha una certa conflictivitat amb una part de l'entorn per temes relatius a oci nocturn. Pel Casal Popular han passat durant anys, milers de joves que feien compatible oci i compromís social en una “Gràcia de nit” inassequible pel jovent del barri. D'aquesta realitat se n'han derivat, a vegades, determinades queixes per molèsties i sorolls, que els actius joves del Casal sabran solucionar perquè si quelcom han demostrat és que s'estimen el barri i que s'organitzen per transformar-lo. I assumim, malauradament, que en aquests temps que corren comprometre's és l'excepció, no pas allò habitual.

Tensió i conflictes

Acabant. Tenim un espai okupat que ha funcionat com punt de trobada de joves (no cal dir que encara no tenim Casal de Joves a la Vila, oi?), que han substituït autogestionadament i autorganitzant-se aquell miratge del Casal de Joves del carrer Alzina aprovat el 1991, anys abans que el regidor Valls clausurés per la via repressiva, un altre casal autorganitzat davant la manca d'espais, el casal popular de joves del carrer Pere Seraffí. Una clausura que va arribar fins al Tribunal Suprem espanyol en una mostra més dels límits imposats per la corporació municipal a la participació no controlada, no sotmesa, no submissa.

Tenim, doncs, això: un atac premeditat amb esbiaix ultradretà segurament, uns **Mossos** que no truquen els afectats des del primer moment (i que hauria desactivat qualsevol ombra de sospita), un atac impune que ha quedat arxivat, una cinquantena de joves encara organitzats en aquesta ciutat que no potencia precisament la participació crítica i dues germanes que representen la propietat d'un immoble que quan es va ocupar, estava en ple desús social i en el més cru dels abandonaments.

És a dir, tot excepte un conte de fades. Ni blanc ni negre. Una realitat complexa d'una vila complicada on conviuen l'especulació salvatge amb joves que alliberen espais, incívics amb corbata que odien els okupes seguint la doctrina del Poder, **Mossos** sense número de placa parlant en castellà per tocar la fibra i significatius plenaris sobre l'habitatge que mai es celebraran. I l'Ajuntament com a Poder pensant encara com esmicolar el Casal Popular.

Potser caldria convocar Kafka, l'amic Sigmund Freud i Eugene Ionescu, pare del teatre de l'absurd, per acabar de redactar el guió de tot el succeït. O trucar Eduardo Mendoza per a que readapti una particular 'La veritat sobre el cas Ros de Olano'. Però l'únic que ens queda és un atemptat impune, una diligència arxivada, una casa amenaçada (de fet, amenaçada des que es va okupar en aquesta guerra sorda contra la dissidència que viu Barcelona) i uns polítics que han mogut moltes fitxes sota mà, malgrat no hagin dit ni mú públicament. I al final una decisió judicial que retorna a certa –només certa– normalitat a tots els actors: policies que no avisin, okupes que no saben ben bé que passa, periodistes àvids de veritat color rosa xiclet (com els calabossos de Gràcia), responsables municipals que veuen l'oportunitat de l'any per foragitar l'AJG, veïns desconcertats i dues germanes que volen recuperar un immoble.

La història continua i seguirem informant des de la modèstia d'aquest mitjà comunitari i col·lectiu, que treballa gratis et amore i que diu el que veu, el que passa i el que pensen les veus plurals de la gent de la Vila. Seguim, amb un ull a terra i l'altre a la realitat. La 'veritat', després, és cosa de cada lector i lectora. No instruïm, simplement informem en aquesta voràgine informativa on a cada segon ens informen de moltíssimes coses per a que, precisament, no ens assabentem de res.

Uns ens maregen la perdiu, altres cerquem 'biodramina' per entendre la realitat dels nostres carrers. Realitat sempre complexa, sempre antagònica, sempre diferent. Com Gràcia.

A mode de conclusions...

Com hem vist al llarg d'aquest dossier ICV al cap davant de la Conselleria d'Interior intenta, com ho varen fer aquells que estaven en el poder anteriorment, debilitar la lluita popular i evitar la transformació social mitjançant la construcció d'una veritat oficial i l'ús de la força. En aquest apartat volem fer un recull de casos repressius que ens han semblat significatius anteriors a la presa de possessió de Saura per evidenciar que la repressió de la dissidència ha estat una eina inherent al sistema capitalista, que s'ha utilitzat i s'utilitza per mantenir a ratlla aquells projectes que qüestionen l'estatus quo vigent.

ICV és una peça més en l'engranatge repressiu de l'Estat i és només el continuador de les polítiques securitàries que s'estan imposant arreu.

LA REPRESSIÓ POLÍTICA CONTRA ELS MOVIMENTS POLÍTICS I SOCIALS

Durant els últims anys són nombrosos els casos que exemplifiquen la repressió contra aquelles que no accepten l'imposició de patrons de pensament i de vida i que a través de la seva acció qüestionen dogmes del capitalisme com la propietat privada. L'okupació ha estat fortament perseguida ja que s'oposa a l'especulació, un dels pilars fonamentals de l'economia. Són molts els centres socials ocupats desallotjats amb procediments il·legals i molts d'altres els que han suposat multes altíssimes, identificacions, processos judicials interminables etc. Les mobilitzacions socials també han estat un dels focus d'atenció de les forces repressives que voldrien evitar que els col·lectius i els individus possessin de manifest les injustícies i les incongruències que es generen en el si del sistema, així com desarticular les possibles respostes a aquests atacs.

Un claríssim exemple serien els actes organitzats en contra de la desfilada militar del maig del 2000: 150 identificacions, 18 detencions, 10 passis per comissaria sense registre legal... Una altra de ben diferent però igual de significativa van ser les 47 persones detingudes després de la manifestació del 17 de novembre del 2005, a favor de la Universitat Pública, amenaçada pel tractat de Bolonya, que suposa l'elitització de l'educació universitària.

Una altra de les pràctiques que ha esdevingut habitual és l'assetjament i l'encerclament de totes aquelles manifestacions considerades "perilloses" com ho va ser la manifestació del 25 de juny del 2005, on s'exigia l'alliberament dels presos anarquistes italians. Aquella manifestació acabà amb 5 persones detingudes (3 d'elles menors d'edat), una de les quals passà un mes a la presó. En aquesta mateixa línia es va desenvolupar la darrera manifestació del 12 d'Octubre de 2006 que va ser assetjada constantment pels policies antiavalots. Obligant als manifestants a seguir el recorregut que les forces repressives havien previst, impeding sortir a cap persona de dins del cordó policial, forçant fins i tot als manifestants a seguir fins a l'interior del metro més proper.

Un altre dels aspectes que persegueixen les forces repressives i els responsables polítics que els manen és la solidaritat i el recolzament mutu. És per aquesta raó que el 9 de Febrer del 2006 van ser detinguts dos anarquistes, participants actius del moviment anticarcerari i de suport a persones preses acusades, entre altres coses, de realitzar accions contra el CIRE (Centre que coordina l'explotació, la violació de forma sistemàtica, dels drets laborals dels presos) i que després de dos i cinc mesos respectivament quedaren en llibertat.

Un altre exemple és la detenció, el 24 de Juny de 2006, de 59 persones i el seu posterior alliberament dos dies per la protesta que van realitzar en contra del centre d'internament d'immigrants que s'està construint a la Zona Franca de Barcelona. Aquest centre és l'exponent màxim del tracte degradant i xenòfob que es dona a les persones migrants.

Finalment, volem denunciar el sistemàtic ús que fan les forces repressives de la tortura tant psicològica com física a les persones que han estat detingudes i/o empresonades i al seu entorn polític i afectiu més proper. Desgraciadament la llista d'aquests abusos és llarga però voldríem destacar el cas del veí de Torà (torturat amb la ingesta forçada d'amfetamines, per part dels **Mossos d'Esquadra** – com reflecteix una analítica mèdica-, combinada amb cops, negació de son, amenaces cap a ell i la seva família...). O les tortures, les pallisses, de caire racista, de les que van ser víctimes els tres sud-americans detinguts el 4 de Febrer al carrer Sant Pere Més Baix de Barcelona i que actualment porten més d'un any empresonats sense cap tipus de proves.